Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1215/2012**

2012 m. gruodžio 12 d.

dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo

(nauja redakcija)

(OL L 351, 2012 12 20, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 542/2014	L 163	1	2014 5 29

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1215/2012

2012 m. gruodžio 12 d.

dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo

(nauja redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 67 straipsnio 4 dalį ir 81 straipsnio 2 dalies a, c ir e punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) 2009 m. balandžio 21 d. Komisija patvirtino ataskaitą dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([3]) taikymo. Ataskaitoje prieita prie išvados, kad, apskritai, tas Reglamentas veikia gerai, tačiau pageidautina gerinti tam tikrų jo nuostatų taikymą, toliau lengvinti laisvą teismo sprendimų judėjimą ir gerinti galimybes kreiptis į teismą. Kadangi reikia padaryti daugiau pakeitimų, siekiant aiškumo reikėtų parengti naują to reglamento redakciją;

(2) 2009 m. gruodžio 10–11 d. Briuselyje įvykusiame Europos Vadovų Tarybos posėdyje buvo priimta nauja daugiametė programa „Stokholmo programa – atvira ir saugi Europa piliečių labui ir saugumui“ ([4]). Pagal Stokholmo programą Europos Vadovų Taryba mano, kad tos programos vykdymo laikotarpiu turėtų būti tęsiamas visų tarpinių priemonių (egzekvatūros) panaikinimo procesas. Tuo pat metu panaikinant egzekvatūrą turėtų būti numatomos garantijos;

(3) Sąjunga yra nustačiusi sau tikslą prižiūrėti ir vystyti laisvės, saugumo ir teisingumo sritį, be kita ko, palengvinant galimybes kreiptis į teismą, visų pirma taikant teismo ir neteisminių

([1]) OL C 218, 2011 7 23, p. 78.
([2]) 2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimas.
([3]) OL L 12, 2001 1 16, p. 1.
([4]) OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

▼B

sprendimų civilinėse bylose abipusio pripažinimo principą. Siekdama palaipsniui kurti tokią erdvę, Sąjunga turi patvirtinti priemones, susijusias su teisminiu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, ypač kai jos yra būtinos tinkamam vidaus rinkos veikimui;

(4) tam tikri skirtumai tarp jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių trukdo patikimai veikti vidaus rinkai. Nuostatos dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose suvienodinimo, siekiant užtikrinti greitą ir paprastą valstybėse narėse priimtų teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą, yra labai svarbios;

(5) tokios nuostatos priskiriamos teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose sričiai, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 81 straipsnyje;

(6) siekiant užtikrinti laisvą civilinėse ir komercinėse bylose priimtų sprendimų judėjimą, reikia ir dera numatyti, kad jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą bei vykdymą reguliuojančias taisykles reglamentuotų privalomas ir tiesiogiai taikomas Sąjungos teisinis dokumentas;

(7) 1968 m. rugsėjo 27 d. tuometinės Europos Bendrijų valstybės narės, veikdamos pagal Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 220 straipsnio ketvirtąją įtrauką, priėmė Briuselio konvenciją dėl jurisdikcijos ir sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo su tolesniais pakeitimais, padarytais Konvencijomis dėl naujų valstybių narių prisijungimo prie tos konvencijos (toliau – 1968 m. Briuselio konvencija) ([1]). 1988 m. rugsėjo 16 d. tuometinės Europos Bendrijų valstybės narės ir kai kurios ELPA valstybės priėmė Lugano konvenciją dėl jurisdikcijos ir sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (toliau – 1988 m. Lugano konvencija) ([2]), panašią į 1968 m. Briuselio konvenciją. 1988 m. Lugano konvencija 2000 m. vasario 1 d. buvo pradėta taikyti Lenkijai;

(8) 2000 m. gruodžio 22 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 44/2001, kuris santykiuose su valstybėmis narėmis, išskyrus Daniją, valstybių narių teritorijose, kurioms taikoma SESV, pakeičia 1968 m. Briuselio konvenciją. Pagal Tarybos sprendimą 2006/325/EB ([3]) Bendrija ir Danija sudarė susitarimą, kuriuo užtikrinamas Reglamento (EB) Nr. 44/2001 nuostatų taikymas Danijoje. 1988 m. Lugano konvencija buvo pakeista Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([4]), kurią 2007 m. spalio 30 d. Lugane priėmė Bendrija, Danija, Islandija, Norvegija ir Šveicarija (toliau – 2007 m. Lugano konvencija);

([1]) OL L 299, 1972 12 31, p. 32, OL L 304, 1978 10 30, p. 1, OL L 388, 1982 12 31, p. 1, OL L 285, 1989 10 3, p. 1, OL C 15, 1997 1 15, p. 1. Suvestinį tekstą žr. OL C 27, 1998 1 26, p. 1.
([2]) OL L 319, 1988 11 25, p. 9.
([3]) OL L 120, 2006 5 5, p. 22.
([4]) OL L 147, 2009 6 10, p. 5.

▼B

(9) 1968 m. Briuselio konvencija toliau taikoma valstybių narių teritorijoms, kurios patenka į tos konvencijos teritorinę taikymo sritį ir kurioms pagal SESV 355 straipsnį šis reglamentas netaikomas;

(10) šio reglamento taikymo sritis turėtų apimti visas pagrindines civilines ir komercines bylas, išskyrus kai kurias aiškiai nustatytas bylas, ypač dėl išlaikymo prievolių, kurios neturėtų būti įtrauktos į šio reglamento taikymo sritį, nes 2008 m. gruodžio 18 d. buvo priimtas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje ([1]);

(11) šiame reglamente valstybių narių teismai turėtų apimti kelioms valstybėms narėms bendrus teismus, pavyzdžiui, Beniliukso Teisingumo Teismą, kai jis turi jurisdikciją bylose, patenkančiose į šio reglamento taikymo sritį. Taigi tokių teismų priimti sprendimai turėtų būti pripažįstami ir vykdomi pagal šį reglamentą;

(12) šis reglamentas neturėtų būti taikomas arbitražui. Jokia šio reglamento nuostata neturėtų būti užkertamas kelias valstybės narės teismui, į kurį buvo kreiptasi pateikiant ieškinį dėl dalyko, dėl kurio šalys sudarė arbitražinį susitarimą, nukreipti šalis į arbitražo procesą arba sustabdyti ar nutraukti bylos nagrinėjimą, arba nagrinėti, ar arbitražinis susitarimas pagal jo nacionalinę teisę yra niekinis, negaliojantis arba negali būti įvykdytas.

Valstybės narės teismo priimtam sprendimui dėl to, ar arbitražinis susitarimas yra niekinis, negaliojantis arba negali būti įvykdytas, neturėtų būti taikomos šiame reglamente nustatytos taisyklės dėl pripažinimo ir vykdymo, neatsižvelgiant į tai, ar teismas tokį sprendimą priėmė spręsdamas pagrindinį ar šalutinį klausimą.

Kita vertus, tuo atveju, kai valstybės narės teismas, naudodamasis jurisdikcija pagal šį reglamentą arba pagal nacionalinę teisę, nustatė, kad arbitražinis susitarimas yra niekinis, negaliojantis arba negali būti įvykdytas, tai neturėtų kliudyti pripažinti teismo sprendimą dėl bylos esmės ir, atitinkamu atveju, jį vykdyti pagal šį reglamentą. Tai neturėtų daryti poveikio valstybių narių teismų kompetencijai spręsti dėl arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo pagal 1958 m. birželio 10 d. Niujorke priimtą Konvenciją dėl užsienio arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo (toliau – 1958 m. Niujorko konvencija), kuriai yra suteikiama pirmenybė prieš šį reglamentą.

Šis reglamentas neturėtų būti taikomas jokiam ieškiniui ar šalutiniam procesui, susijusiam visų pirma su arbitražo teismo formavimu, arbitrų įgaliojimais, arbitražo procedūros eiga ar bet kuriais kitais tokios procedūros aspektais, taip pat jokiam ieškiniui ar teismo sprendimui dėl arbitražo sprendimo panaikinimo, peržiūros, apskundimo, pripažinimo ar vykdymo;

([1]) OL L 7, 2009 1 10, p. 1.

▼B

(13) bylos, kurioms taikomas šis reglamentas, turi būti susijusios su valstybių narių teritorija. Atitinkamai bendros jurisdikcijos taisyklės iš esmės turėtų būti taikomos tada, kai atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra vienoje iš valstybių narių;

(14) atsakovui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, turėtų būti apskritai taikomos nacionalinės jurisdikcijos taisyklės, taikytinos teismo, į kurį buvo kreiptasi, valstybės narės teritorijoje. Tačiau, siekiant užtikrinti vartotojų ir darbuotojų apsaugą, taip pat valstybės narės teismų jurisdikciją tais atvejais, kai jie turi išimtinę jurisdikciją, ir gerbti šalių autonomiją, kai kurios šio reglamento jurisdikcijos taisyklės turėtų būti taikomos neatsižvelgiant į atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą;

(15) jurisdikcijos taisyklės turėtų būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą. Todėl turėtų visada galioti ši jurisdikcijos nuostata, išskyrus keletą aiškiai nustatytų atvejų, kai ginčo objektas arba šalių autonomija pateisina kitą siejamąjį kriterijų. Juridinio asmens buveinės vieta turi būti apibrėžta autonomiškai, siekiant didesnio bendrų taisyklių skaidrumo ir norint išvengti jurisdikcijų kolizijos;

(16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį tikrumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. Tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių, įskaitant šmeižtą, pažeidimų;

(17) 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvos 93/7/EEB dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo ([1]) 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžto kultūros objekto savininkui pagal šį reglamentą turėtų būti suteikta galimybė pareikšti civilinį ieškinį dėl tokio kultūros objekto susigrąžinimo, remiantis nuosavybės teise, tos vietos teismuose, kurioje yra kultūros objektas kreipimosi į teismą momentu. Toks teismo procesas neturėtų daryti poveikio pagal Direktyvą 93/7/EEB pradėtiems teismo procesams;

(18) kalbant apie draudimo, vartotojų ir darbo sutartis, silpnesnioji šalis turėtų būti ginama pagal jurisdikcijos taisykles, kurios yra palankesnės tokios šalies interesams negu bendrosios taisyklės;

(19) atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytus išimtinės jurisdikcijos pagrindus, turėtų būti paisoma sutarčių šalių autonomijos, išskyrus draudimo, vartojimo arba darbo sutarčių atvejus, kai laisvė nustatyti teismo jurisdikciją yra ribota;

([1]) OL L 74, 1993 3 27, p. 74.

▼B

(20) tais atvejais, kai iškyla klausimas, ar susitarimas dėl jurisdikcijos, kuriuo pasirenkamas valstybės narės teismas ar teismai, yra niekinis turinio galiojimo atžvilgiu, tas klausimas turėtų būti sprendžiamas pagal susitarime nurodyto teismo ar teismų valstybės narės teisę, įskaitant tos valstybės narės kolizines normas;

(21) siekiant darnaus teisingumo vykdymo, reikia sumažinti vienu metu vykstančių procesų galimybę ir užtikrinti, kad skirtingose valstybėse narėse nebūtų priimami nesuderinami sprendimai. Turėtų būti nustatytas aiškus ir efektyvus *lis pendens* atvejų ir susijusių ieškinių išnagrinėjimo mechanizmas, kuris taip pat padėtų išvengti dėl nacionalinių skirtumų atsirandančių problemų, kai reikia nustatyti momentą, kada byla yra laikytina esančia teismo žinioje. Šiame reglamente minėtas momentas turėtų būti apibrėžtas autonomiškai;

(22) tačiau, siekiant gerinti susitarimų dėl išimtinės jurisdikcijos veiksmingumą ir išvengti piktnaudžiavimo bylinėjimosi taktika, būtina numatyti bendros *lis pendens* taisyklės išimtį, kad būtų tinkamai išspręsti konkretūs atvejai, kai teismo procesai gali vykti vienu metu. Tai atvejai, kai siekiant pradėti procesą buvo kreiptasi į teismą, kuris nebuvo nurodytas susitarime dėl išimtinės jurisdikcijos, o vėliau buvo kreiptasi į susitarime nurodytą teismą siekiant pradėti procesą byloje tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu. Tokiu atveju, kai tik buvo kreiptasi į susitarime nurodytą teismą, teismas, į kurį kreiptasi pirmiausia, turėtų sustabdyti bylos nagrinėjimą tol, kol susitarime nurodytas teismas paskelbs, kad jis neturi jurisdikcijos pagal susitarimą dėl išimtinės jurisdikcijos. Taip siekiama užtikrinti, kad susiklosčius tokioms aplinkybėms susitarime nurodytam teismui būtų teikiama pirmenybė sprendžiant dėl susitarimo galiojimo ir dėl susitarimo taikymo teismo nagrinėjamam ginčui masto. Susitarime nurodytam teismui turėtų būti suteikta galimybė nagrinėti bylą neatsižvelgiant į tai, ar susitarime nenurodytas teismas jau nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą, ar ne.

Ši išimtis neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai ginčo šalys sudarė nesuderinamus susitarimus dėl išimtinės jurisdikcijos arba kai pirmiausia buvo kreiptasi į susitarime dėl išimtinės jurisdikcijos nurodytą teismą. Tokiais atvejais turėtų būti taikoma bendroji šio reglamento *lis pendens* taisyklė.

(23) šiame reglamente turėtų būti numatytas lankstus mechanizmas, kuriuo valstybių narių teismams būtų sudaryta galimybė atsižvelgti į trečiųjų valstybių teismų žinioje esančias bylas, ypač atsižvelgiant į tai, ar trečiojoje valstybėje priimtas teismo sprendimas gali būti pripažintas ir vykdomas susijusioje valstybėje narėje pagal tos valstybės narės teisę, ir į tinkamą teisingumo vykdymą;

(24) kai susijusios valstybės narės teismas atsižvelgia į tinkamą teisingumo vykdymą, jis turėtų įvertinti visas konkrečios jo nagrinėjamos bylos aplinkybes. Tokios aplinkybės gali apimti bylos faktų bei šalių ir susijusios trečiosios šalies tarpusavio sąsajų įvertinimą, etapą, kurį byla yra pasiekusi trečiojoje šalyje iki to

▼B

laiko, kai valstybės narės teisme iškeliama byla, ir tai, ar tikėtina, kad trečiosios šalies teismas priims sprendimą per pagrįstą laiką.

Tas įvertinimas taip pat gali apimti klausimo dėl to, ar trečiosios šalies teismas turi išimtinę jurisdikciją atitinkamoje byloje tokiomis aplinkybėmis, kuriomis valstybės narės teismas turėtų išimtinę jurisdikciją, nagrinėjimą;

(25) laikinųjų priemonių, įskaitant apsaugos priemones, sąvoka turėtų apimti, pavyzdžiui, apsauginio pobūdžio nurodymus, kuriais siekiama gauti informacijos arba užtikrinti įrodymus, kaip nurodyta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo ([1]) 6 ir 7 straipsniuose. Ji neturėtų apimti priemonių, kurios nėra apsauginės, pavyzdžiui, nurodymų apklausti liudytojus. Tai neturėtų daryti poveikio 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose ([2]) taikymui;

(26) abipusis pasitikėjimas teisingumo vykdymu Sąjungoje pateisina principą, kad valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas turėtų būti pripažintas visose valstybėse narėse netaikant jokios specialios procedūros. Be to, siekis sumažinti tarptautinio bylinėjimosi laiko sąnaudas ir išlaidas pateisina teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu, prieš pradedant jį vykdyti valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, panaikinimą. Todėl vienos valstybės narės teismo sprendimas turėtų būti traktuojamas taip, tarsi jis būtų priimtas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi;

(27) siekiant užtikrinti laisvą teismo sprendimų judėjimą, valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas turėtų būti pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje net ir tuo atveju, kai teismo sprendimas priimtas prieš asmenį, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta nėra valstybėje narėje;

(28) jei teismo sprendime numatyta priemonė arba įsakymas, kurie pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę nėra žinomi, ta priemonė arba įsakymas, įskaitant bet kokią jame nurodytą teisę, kiek tai įmanoma, turėtų būti pritaikomi prie lygiavertį poveikį turinčių ir panašių tikslų siekiančių tos valstybės narės teisėje numatytų priemonių ir įsakymų. Kas ir kaip turėtų atlikti pritaikymą turėtų nuspręsti kiekviena valstybė narė;

(29) kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo tiesioginis vykdymas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, neskelbiant teismo sprendimo vykdytinu neturėtų kelti grėsmės teisės į gynybą užtikrinimui. Taigi asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, turėtų būti suteikta galimybė prašyti atsisakyti pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą, jei jis mano, kad esama vieno iš atsisakymo pripažinti pagrindų. Šie pagrindai turėtų apimti tai, kad asmuo neturėjo galimybės pasirengti gynybai, kai asmeniui neįsitraukiant į procesą buvo priimtas teismo sprendimas dėl civilinio ieškinio, susijusio su

([1]) OL L 157, 2004 4 30, p. 45.
([2]) OL L 174, 2001 6 27, p. 1.

▼B

baudžiamuoju procesu. Jie taip pat turėtų apimti pagrindus, kurie galėtų būti taikomi pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, ir trečiosios valstybės susitarimą, sudarytą vadovaujantis 1968 m. Briuselio konvencijos 59 straipsniu;

(30) šaliai, kuri pateikė skundą dėl kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo vykdymo, ir pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisės sistemą turėtų būti, kiek tai įmanoma, suteikta galimybė vykstant tam pačiam teismo procesui ne tik taikyti šiame reglamente numatytą atsisakymo pagrindą, bet ir remtis pagal nacionalinę teisę numatytais atsisakymo pagrindais laikantis toje teisėje nustatytų terminų.

Tačiau teismo sprendimą turėtų būti atsisakoma pripažinti tik tuo atveju, jei esama vieno ar daugiau šiame reglamente numatytų atsisakymo pripažinti pagrindų;

(31) kol nagrinėjamas skundas dėl teismo sprendimo vykdymo, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismams viso proceso dėl tokio skundo, įskaitant bet kokį apeliacinį skundą, metu turėtų būti suteikta galimybė leisti vykdyti teismo sprendimą, laikantis vykdymo apribojimų arba saugumo užtikrinimo nuostatų;

(32) siekiant informuoti asmenį, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, apie kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo vykdymą, pagal šį reglamentą nustatyta pažyma, prireikus kartu su teismo sprendimu, turėtų būti įteikta tam asmeniui per pagrįstą laiką prieš taikant pirmą vykdymo priemonę. Šiame kontekste pirmoji vykdymo priemonė reiškia pirmą vykdymo priemonę po šios pažymos įteikimo;

(33) kai laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, skiria teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, pagal šį reglamentą turėtų būti užtikrinamas laisvas jų judėjimas. Tačiau laikinosios, įskaitant apsaugos, priemonės, kurias toks teismas skyrė, neįteikęs atsakovui šaukimo į teismą, pagal šį reglamentą neturėtų būti pripažįstamos ir vykdomos, išskyrus atvejus, kai teismo sprendimas, kuriame nurodyta tam tikra priemonė, buvo įteiktas atsakovui prieš sprendimo vykdymą. Tai neturėtų kliudyti pripažinti ir vykdyti tokias priemones pagal nacionalinę teisę. Kai laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, skiria valstybės narės teismas, neturintis jurisdikcijos nagrinėti bylą iš esmės, pagal šį reglamentą tokių priemonių poveikis turėtų būti ribojamas tos valstybės narės teritorija;

(34) turėtų būti užtikrintas 1968 m. Briuselio konvencijos, Reglamento (EB) Nr. 44/2001 ir šio reglamento tęstinumas ir tuo tikslu nustatytos pereinamosios nuostatos. Tęstinumą taip pat turi užtikrinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, aiškindamas 1968 m. Briuselio konvenciją ir ją pakeičiančius reglamentus;

(35) valstybių narių prisiimtų tarptautinių įsipareigojimų laikymasis reiškia, kad šis reglamentas neturėtų daryti poveikio specialioms konvencijoms, kurių šalys yra valstybės narės;

▼B

(36) nedarant poveikio valstybių narių pareigoms pagal Sutarčių nuostatas, šis reglamentas neturėtų daryti poveikio trečiosios šalies ir valstybės narės dvišalių konvencijų ir susitarimų, sudarytų iki Reglamento (EB) Nr. 44/2001 įsigaliojimo dienos, kurie susiję su šiame reglamente reglamentuojamais klausimais, taikymui;

(37) siekiant užtikrinti, kad pažymos, kurios turi būti naudojamos pagal šį reglamentą pripažįstant ar vykdant teismo sprendimus, autentiškus dokumentus ir teismines taikos sutartis, būtų nuolat atnaujinamos, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento I ir II priedų pakeitimų. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;

(38) šiuo reglamentu nepažeidžiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą;

(39) kadangi šio reglamento tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi šio tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(40) pagal prie ES sutarties ir tuometinės Europos bendrijos steigimo sutarties pridėto Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija dalyvavo priimant ir taikant Reglamentą (EB) Nr. 44/2001. Pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė norinčios dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;

(41) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir dėl to jis jai neprivalomas ir netaikomas; tai nedaro poveikio Danijos galimybei taikyti Reglamento (EB) Nr. 44/2001 pakeitimus remiantis 2005 m. spalio 19 d. Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimo dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ([1]) 3 straipsniu,

([1]) OL L 299, 2005 11 16, p. 62.

▼B

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Visų pirma šis reglamentas netaikomas mokesčių, muitų ar administracinėms byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*).

2. Šis reglamentas netaikomas:

a) fizinių asmenų statusui arba teisnumui ir veiksnumui, nuosavybės teisėms, atsirandančioms iš santuokos ryšių arba ryšių, kurie pagal tokiems ryšiams taikytiną teisę laikomi lygiaverčiais santuokai;

b) bankrotui, su nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimu susijusiems procesams ir panašioms byloms;

c) socialiniam draudimui;

d) arbitražui;

e) iš šeimos santykių, giminystės, santuokos arba svainystės kylančioms išlaikymo prievolėms;

f) testamentams ir paveldėjimui, įskaitant dėl mirties kylančias išlaikymo prievoles.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

a) teismo sprendimas– bet koks valstybių narių teismo sprendimas, neatsižvelgiant į tai, kaip tas sprendimas gali būti įvardijamas, įskaitant nutartį, įsakymą, nutarimą ar vykdomąjį raštą, taip pat teismo pareigūno sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų nustatymo.

   III skyriuje „teismo sprendimas“ apima teismo, kuris pagal šį reglamentą turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, paskirtas laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones. Ši sąvoka neapima laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemonę, kurią toks teismas paskiria neįteikdamas atsakovui šaukimo į teismą, išskyrus atvejus, kai sprendimas, nustatantis atitinkamą priemonę, prieš jį vykdant buvo įteiktas atsakovui;

b) teisminė taikos sutartis– valstybės narės teismo patvirtinta arba teismo proceso metu valstybės narės teisme sudaryta sutartis;

c) autentiškas dokumentas– kilmės valstybėje narėje oficialiai parengtas arba kaip autentiškas dokumentas užregistruotas dokumentas, kurio autentiškumas:

   i) siejamas su parašu bei dokumento turiniu ir

▼B

ii) buvo nustatytas valdžios institucijos arba kitos tuo tikslu įgaliotos institucijos;

d) kilmės valstybė narė– valstybė narė, kurioje atitinkamai priimtas teismo sprendimas, patvirtinta arba sudaryta teisminė taikos sutartis arba oficialiai parengtas ar užregistruotas autentiškas dokumentas;

e) valstybė narė, į kurią kreipiamasi,– valstybė narė, kurioje prašoma pripažinti teismo sprendimą arba vykdyti teismo sprendimą, teisminę taikos sutartį arba autentišką dokumentą;

f) kilmės teismas– teismas, priėmęs sprendimą, kurį prašoma pripažinti arba vykdyti.

3 straipsnis

Šiame reglamente sąvoka „teismas“ apima šias institucijas, jei jos turi jurisdikciją nagrinėti bylas, patenkančias į šio reglamento taikymo sritį:

a) Vengrijoje – nagrinėjant bylas dėl mokėjimo reikalavimų (*fizetési meghagyásos eljárás*) supaprastinto proceso tvarka – notarai (*közjegyző*);

b) Švedijoje – nagrinėjant bylas dėl mokėjimo reikalavimų (*betalningsföreläggande*) ir pagalbos (*handräckning*) supaprastinto proceso tvarka – išieškojimo tarnyba (*Kronofogdemyndigheten*).

II SKYRIUS

JURISDIKCIJA

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

4 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.

2. Asmenims, kurie nėra valstybės narės, kurioje yra jų nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, piliečiai, taikomos tos valstybės narės piliečiams taikomos jurisdikcijos taisyklės.

5 straipsnis

1. Asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiami tik taikant šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.

▼B

2. 1 dalyje nurodytų asmenų atžvilgiu visų pirma netaikomos nacionalinės jurisdikcijos taisyklės, apie kurias valstybės narės turi pranešti Komisijai pagal 76 straipsnio 1 dalies a punktą.

6 straipsnis

1. Jeigu atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, kiekvienos valstybės narės teismų jurisdikcija, laikantis 18 straipsnio 1 dalies, 21 straipsnio 2 dalies, 24 ir 25 straipsnių, nustatoma pagal tos valstybės narės teisę.

2. Tokio atsakovo atžvilgiu bet kuris asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, neatsižvelgiant į jo pilietybę, gali toje valstybėje narėje naudotis galiojančiomis jurisdikcijos taisyklėmis, visų pirma taisyklėmis, apie kurias valstybės narės turi pranešti Komisijai pagal 76 straipsnio 1 dalies a punktą, kaip ir tos valstybės narės piliečiai.

2 SKIRSNIS

Specialioji jurisdikcija

7 straipsnis

Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

1) a) bylose, kylančiose iš sutarčių – atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismuose;

   b) pagal šią nuostatą ir jeigu nesusitarta kitaip, atitinkamos prievolės įvykdymo vieta yra:

      — parduodant prekes – vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį prekės buvo ar turėjo būti pateiktos,

      — teikiant paslaugas – vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos,

   c) jeigu b punktas netaikomas, taikomas a punktas;

2) bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose;

3) civiliniai ieškiniai dėl žalos atlyginimo ar restitucijos, grindžiami veika, dėl kurios gali būti iškelta baudžiamoji byla, – tas bylas nagrinėjančiame teisme, jeigu minėtas teismas pagal jam taikomą teisę turi jurisdikciją nagrinėti civilines bylas;

4) civiliniai ieškiniai dėl nuosavybės teise pagrįsto reikalavimo grąžinti Direktyvos 93/7/EEB 1 straipsnio 1 punkte apibrėžtus kultūros objektus, kuriuos pareiškė asmuo, teigiantis turįs teisę reikalauti grąžinti tokį objektą, – tos vietos teismuose, kurioje yra kultūros objektas kreipimosi į teismą momentu;

▼B

5) ieškiniai, susiję su filialo, atstovybės arba kitokio padalinio veikla, – tokio filialo, atstovybės arba kitokio padalinio buvimo vietos teismuose;

6) ieškiniai, pareikšti turto patikėtojui, patikėtiniui ar naudos iš turto patikėjimo sutarties, sudarytos pagal įstatymą arba rašytine forma, arba žodžiu ir patvirtintos raštu, gavėjui, – patikėto turto buvimo vietos valstybės narės teismuose;

7) ieškiniai dėl reikalavimo išmokėti atlygį už krovinio arba frachto išgelbėjimą – teisme, kurio kompetencijai priklausantis atitinkamas krovinys arba frachtas:

a) buvo areštuotas kaip atlygio sumokėjimo užtikrinimo priemonė; arba

b) galėjo būti tokiu tikslu areštuotas, bet buvo pateiktas laidavimas arba kita prievolės užtikrinimo priemonė,

su sąlyga, kad ši nuostata taikoma tik pareiškus, kad atsakovui priklauso dalis krovinio arba frachto arba kad jo dalis atsakovui priklausė išgelbėjimo metu.

8 straipsnis

Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys taip pat gali būti pareikštas:

1) kai minėtas asmuo yra vienas iš atsakovų – vieno iš atsakovų nuolatinės gyvenamosios (buveinės) vietos teismuose, jeigu reikalavimai yra taip glaudžiai susiję, kad yra tikslinga juos nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti teismo sprendimų nesuderinamumo rizikos, atsirandančios dėl atskirai vykstančių procesų;

2) kaip trečiajam asmeniui byloje dėl laidavimo arba garantijos ar bet kurioje kitoje byloje kaip trečiajam asmeniui – teisme, kuriame buvo iškelta pagrindinė byla, išskyrus atvejį, kai tokia byla buvo iškelta vien tik siekiant pašalinti minėtą asmenį iš šią bylą nagrinėti kompetentingo teismo jurisdikcijos;

3) priešieškinis, susijęs su ta pačia sutartimi arba faktais, kuriais buvo grindžiamas pagrindinis ieškinys, – teisme, kuriame nagrinėjamas pagrindinis ieškinys;

4) bylose, kylančiose iš sutarčių, jeigu ieškinys gali būti susietas su kitu tam pačiam atsakovui iškeltu ieškiniu dėl daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą, – turto buvimo vietos valstybės narės teisme.

9 straipsnis

Jeigu pagal šį reglamentą valstybės narės teismas turi jurisdikciją bylose, susijusiose su atsakomybe už laivo naudojimą arba eksploataciją, tas teismas arba bet kuris kitas tuo tikslu vietoj jo valstybės narės nacionalinėje materialinėje teisėje numatytas teismas taip pat turi jurisdikciją nagrinėti ieškinius dėl tokios atsakomybės ribojimo.

▼B

3 SKIRSNIS

Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su draudimu

10 straipsnis

Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su draudimu, nustatoma pagal šį skirsnį, nedarant poveikio 6 straipsniui ir 7 straipsnio 5 punktui.

11 straipsnis

1. Draudikui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys gali būti pareikštas:

a) valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, teismuose;

b) jeigu ieškinius pareiškia draudėjas, apdraustasis arba naudos gavėjas – kitoje valstybėje narėje ieškovo nuolatinės gyvenamosios (buveinės) vietos teismuose; arba

c) kai draudikai yra keli – valstybės narės, kurioje yra iškelta byla pagrindiniam draudikui, teismuose.

2. Draudiko, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta nėra valstybėje narėje, tačiau kuris turi filialą, atstovybę arba kitokį padalinį vienoje iš valstybių narių, ginčuose, susijusiuose su filialo, atstovybės arba padalinio veikla, tokia valstybė narė yra laikoma draudiko nuolatine gyvenamąja (buveinės) vieta.

12 straipsnis

Kai sudaryta atsakomybės draudimo sutartis arba draudžiamas nekilnojamasis turtas, ieškinys draudikui taip pat gali būti pareikštas vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis, teismuose. Ši nuostata taikoma ir tuomet, kai kilnojamasis ir nekilnojamasis turtas yra nurodyti vienoje draudimo sutartyje ir kai abiejų rūšių turtui žala padaryta dėl to paties įvykio.

13 straipsnis

1. Atsakomybės draudimo atvejais, kai žalą patyręs asmuo pareiškia ieškinį apdraustajam, draudikas taip pat gali būti įtrauktas į procesą, jeigu tai leidžiama pagal teismo vietos teisę.

2. 10, 11 ir 12 straipsniai taikomi žalą patyrusios šalies tiesiogiai draudikui pareikštiems ieškiniams, jeigu tokie tiesioginiai ieškiniai yra leidžiami.

3. Jeigu pagal pirmiau nurodytiems tiesioginiams ieškiniams taikomą teisę numatyta, kad draudėjas arba apdraustasis gali būti įtraukti į bylą kaip šalys, šie ieškiniai priskiriami to paties teismo jurisdikcijai.

14 straipsnis

1. Nedarant poveikio 13 straipsnio 3 daliai, draudikas gali pareikšti ieškinį tik valstybės narės, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, teismuose, neatsižvelgiant į tai, ar atsakovas yra draudėjas, apdraustasis ar naudos gavėjas.

▼B

2. Šio skirsnio nuostatos nedaro poveikio teisei pareikšti priešieškinį teisme, kuriame pagal šį skirsnį nagrinėjamas pagrindinis ieškinys.

15 straipsnis

Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą:

1) kuris buvo sudarytas po to, kai kilo ginčas;

2) pagal kurį draudėjui, apdraustajam arba naudos gavėjui leidžiama pareikšti ieškinį kituose teismuose, nei nurodyti šiame skirsnyje;

3) kuris buvo sudarytas tarp draudėjo ir draudiko, kurių abiejų nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta susitarimo sudarymo momentu buvo toje pačioje valstybėje narėje, ir pagal šį susitarimą tos valstybės narės teismams suteikiama jurisdikcija, net jei žalą sukėlęs įvykis įvyko užsienyje, su sąlyga, kad toks susitarimas neprieštarauja tos valstybės narės teisei;

4) kuris buvo sudarytas su draudėju, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai yra privalomasis draudimas arba draudžiamas valstybėje narėje esantis nekilnojamasis turtas; arba

5) kuris yra susijęs su draudimo sutartimi, sudaryta dėl vienos ar daugiau 16 straipsnyje nurodytų rizikos rūšių.

16 straipsnis

15 straipsnio 5 punkte minimos rizikos rūšys yra šios:

1) bet kokie nuostoliai arba žala, kuriuos patiria:

   a) jūroje plaukiojantys laivai, pakrančių vandenyse arba atviroje jūroje esantys įrenginiai arba orlaiviai, ir kurie atsiranda dėl pavojaus, susijusio su jų naudojimu komerciniams tikslams;

   b) tranzitu gabenamos prekės, išskyrus keleivių bagažą, jeigu jos visiškai arba iš dalies gabenamos tokiais laivais arba orlaiviais;

2) bet kurios rūšies atsakomybė, išskyrus atsakomybę už keleivių kūno sužalojimą arba jų bagažo praradimą ar sugadinimą,

   a) kuri atsiranda dėl 1 dalies a punkte nurodytų laivų, įrenginių arba orlaivių naudojimo arba eksploatacijos, jeigu pagal valstybės narės, kurioje tokie orlaiviai yra registruoti, teisę nedraudžiama sudaryti susitarimų dėl jurisdikcijos tokios rizikos draudimo atvejais;

   b) už 1 dalies b punkte apibūdintų tranzitu gabenamų prekių padarytus nuostolius arba žalą;

3) bet kurios rūšies finansiniai nuostoliai, susiję su 1 dalies a punkte nurodytų laivų, įrenginių arba orlaivių naudojimu arba eksploatacija, ypač frachto arba laivo nuomos mokesčio praradimas;

▼B

4) kita bet kurios rūšies rizika, susijusi su 1–3 punktuose nurodytomis rizikos rūšimis;

5) nepaisant 1–4 punktų, bet kurios rūšies „didelė rizika“ yra apibūdinta 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) ([1]).

4 SKIRSNIS

Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis

17 straipsnis

1. Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis, kurias sudaro asmuo, vartotojas, ir kurių dalykas nėra laikomas šio asmens komercine ar profesinė veikla, nustatoma pagal šį skirsnį, nedarant poveikio 6 straipsniui ir 7 straipsnio 5 punktui, jeigu:

a) sutartis sudaryta dėl prekių pirkimo (pardavimo) išsimokėtinai grąžinant dalinių įmokų kreditą;

b) sutartis sudaryta dėl dalimis grąžinamos paskolos arba dėl bet kurios kitos formos kredito, suteikto prekių pirkimui (pardavimui) finansuoti; arba

c) visais kitais atvejais, sutartis buvo sudaryta su asmeniu, vykdančiu komercinę arba profesinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą susiejančiu su minėta valstybe nare ar keliomis valstybėmis, įskaitant tą valstybę narę, ir jeigu sutartis priskiriama tokios veiklos sričiai.

2. Jeigu vartotojas sudaro sutartį su šalimi, kurios nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, bet kuri vienoje iš valstybių narių turi filialą, atstovybę arba kitokį padalinį, visuose su minėto filialo, atstovybės arba padalinio veikla susijusiuose ginčuose laikoma, kad tokios šalies nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra toje valstybėje narėje.

3. Šis skirsnis netaikomas vežimo sutarčiai, išskyrus sutartis, kuriose už bendrą kainą numatyta kelionė ir nakvynė.

18 straipsnis

1. Vartotojas gali pareikšti ieškinį kitai sutarties šaliai valstybės narės, kurioje yra tos sutarties šalies nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, teismuose arba, neatsižvelgiant į kitos sutarties šalies nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, – vartotojo nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose.

2. Kita sutarties šalis gali pareikšti ieškinį vartotojui tik valstybės narės, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose.

3. Šis straipsnis nedaro poveikio teisei kelti priešieškinį teisme, kuriame pagal šį skirsnį nagrinėjamas pagrindinis ieškinys.

([1]) OL L 335, 2009 12 17, p. 1.

▼B

19 straipsnis

Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą:

1) kuris buvo sudarytas po to, kai kilo ginčas;

2) pagal kurį vartotojui leidžiama pareikšti ieškinį kituose teismuose, nei nurodyti šiame skirsnyje; arba

3) kuris yra sudarytas tarp vartotojo ir kitos sutarties šalies, kurių abiejų nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta susitarimo sudarymo momentu buvo toje pačioje valstybėje narėje, ir pagal kurį jurisdikcija suteikiama tos valstybės narės teismams su sąlyga, kad toks susitarimas neprieštarauja tos valstybės narės teisei.

5 SKIRSNIS

Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su individualiomis darbo sutartimis

20 straipsnis

1. Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su individualiomis darbo sutartimis, nustatoma pagal šį skirsnį, nedarant poveikio 6 straipsniui, 7 straipsnio 5 punktui ir, kai ieškinys pareiškiamas darbdaviui, 8 straipsnio 1 punktui.

2. Jeigu darbuotojas sudaro individualią darbo sutartį su darbdaviu, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, bet kuris vienoje iš valstybių narių turi filialą, atstovybę arba kitokį padalinį, visuose su minėto filialo, atstovybės arba padalinio veikla susijusiuose ginčuose laikoma, kad darbdavio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra toje valstybėje narėje.

21 straipsnis

1. Darbdaviui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys gali būti pareikštas:

a) valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, teismuose; arba

b) kitoje valstybėje narėje:

   i) vietos, kurioje arba iš kurios darbuotojas paprastai atlieka savo darbą, teismuose arba paskutinės tokios darbo vietos teismuose; arba

   ii) jei darbuotojas paprastai savo darbą atlieka arba atliko ne toje pačioje šalyje – vietos, kurioje yra arba buvo darbuotoją įdarbinusi įmonė, teismuose.

2. Darbdaviui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, valstybės narės teisme galima pareikšti ieškinį pagal 1 dalies b punktą.

▼B

22 straipsnis

1. Darbdavys gali pareikšti ieškinį tik valstybės narės, kurioje yra darbuotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose.

2. Šio skirsnio nuostatos nedaro poveikio teisei pareikšti priešieškinį teisme, kuriame pagal šį skirsnį nagrinėjamas pagrindinis ieškinys.

23 straipsnis

Šio skirsnio nuostatų galima nesilaikyti tik pagal susitarimą:

1) kuris buvo sudarytas po to, kai kilo ginčas; arba

2) pagal kurį darbuotojui leidžiama pareikšti ieškinį kituose teismuose, nei nurodyti šiame skirsnyje.

6 SKIRSNIS

Išimtinė jurisdikcija

24 straipsnis

Toliau išvardyti valstybės narės teismai turi išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į ginčo šalių nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą:

1) nagrinėti ieškinius, kurių dalykas yra daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą arba nekilnojamojo turto nuoma, – turto buvimo vietos valstybės narės teismai.

   Tačiau valstybės narės, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, teismai taip pat turi jurisdikciją nagrinėti ieškinius, kurių dalykas yra nekilnojamojo turto nuoma laikinam privačiam naudojimui ne ilgesniam kaip šešių mėnesių iš eilės laikotarpiui, jeigu nuomininkas yra fizinis asmuo ir jeigu nuomojamos nuosavybės savininko ir nuomininko nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra toje pačioje valstybėje narėje;

2) nagrinėti ieškinius, kurių dalykas yra bendrovių ar kitų juridinių asmenų arba fizinių ar juridinių asmenų asociacijų steigimo galiojimas, negaliojimas, likvidavimas ar jų organų sprendimų galiojimas, – valstybės narės, kurioje yra tos bendrovės, juridinio asmens ar asociacijos buveinė, teismai. Siekdamas nustatyti tos buveinės vietą teismas taiko savo tarptautinės privatinės teisės normas;

3) nagrinėti ieškinius, kurių dalykas yra įrašų viešuosiuose registruose galiojimas, – valstybės narės, kurioje tvarkomas registras, teismai;

4) nagrinėti ieškinius, susijusius su patentų, prekės ženklų, pramoninių pavyzdžių arba kitų panašių teisių, kurios privalo būti deponuojamos ar registruojamos, registravimu arba galiojimu, neatsižvelgiant į tai, ar šis klausimas iškeltas pareiškiant ieškinį ar prieštaravimą,– valstybės narės, kurioje buvo kreiptasi dėl deponavimo arba registravimo ir kurioje deponavimas arba registravimas buvo atliktas arba yra laikomas atliktu pagal Sąjungos dokumento arba tarptautinės konvencijos sąlygas, teismai.

▼B

Nedarant poveikio Europos patentų biuro jurisdikcijai, pagal 1973 m. spalio 5 d. Miunchene pasirašytą Europos patentų išdavimo konvenciją kiekvienos valstybės narės teismai turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ieškinius, susijusius su bet kurio tai valstybei narei išduoto Europos patento registravimu arba galiojimu;

5) nagrinėti ieškinius, susijusius su teismo sprendimų vykdymu, – valstybės narės, kurioje minėtas teismo sprendimas buvo įvykdytas arba turi būti vykdomas, teismai.

7 SKIRSNIS

Susitarimas dėl jurisdikcijos

25 straipsnis

1. Jeigu šalys, neatsižvelgiant į jų nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, yra susitarusios, kad valstybės narės teismas arba teismai turi jurisdikciją spręsti bet kuriuos ginčus, kilusius arba galinčius kilti iš konkrečių teisinių santykių, tas teismas (tie teismai) turi jurisdikciją, išskyrus atvejus, kai pagal tos valstybės narės teisę susitarimas yra niekinis turinio galiojimo atžvilgiu. Tokia jurisdikcija yra išimtinė, jeigu šalys nesusitarė kitaip. Susitarimas dėl jurisdikcijos:

a) sudaromas arba paliudijamas raštu;

b) priimamas tokia forma, kuri atitinka šalių tarpusavyje nustatytą praktiką; arba

c) tarptautinės prekybos arba komercijos srityje sudaromas papročius atitinkančia forma, kuri atitinka praktiką, apie kurią šalys žino arba turėjo žinoti, ir kurią tokioje prekybos arba komercijos srityje plačiai žino ir kurios nuolat laikosi sutarčių, susijusių su atitinkama konkrečia prekybos arba komercijos sritimi, šalys.

2. Bet kuris elektroninėmis priemonėmis perduotas pranešimas, kuris užtikrina ilgalaikį susitarimo įrašą, laikomas lygiaverčiu rašytiniam susitarimui.

3. Valstybės narės teismas (teismai), kuriam turto patikėjimo dokumentu buvo suteikta jurisdikcija, turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ieškinius, pareikštus patikėtojui, patikėtiniui arba naudos gavėjui, jeigu byla yra susijusi su tų asmenų teisiniais santykiais arba jų teisėmis ar prievolėmis, kylančiomis iš turto patikėjimo.

4. Susitarimai dėl jurisdikcijos ar turto patikėjimo dokumento nuostatos dėl jurisdikcijos pasirinkimo neturi teisinės galios, jeigu jie prieštarauja 15, 19 ar 23 straipsniui arba jeigu teismai, kurių jurisdikcijos išvengiama, turi išimtinę jurisdikciją pagal 24 straipsnį.

▼B

5. Susitarimas dėl jurisdikcijos, kuris yra sutarties dalis, laikomas nuo kitų sutarties sąlygų nepriklausomu susitarimu.

Susitarimo dėl jurisdikcijos galiojimas negali būti ginčijamas remiantis vien tuo, kad sutartis negalioja.

26 straipsnis

1. Be jurisdikcijos, kylančios iš kitų šio reglamento nuostatų, jurisdikciją turi valstybės narės teismas, į kurį atvyksta atsakovas. Ši taisyklė netaikoma, jeigu atsakovas atvyko į teismą siekdamas užginčyti jurisdikciją arba jeigu pagal 24 straipsnį kitas teismas turi išimtinę jurisdikciją.

2. 3, 4 arba 5 skirsniuose nurodytose bylose, kai atsakovas yra draudėjas, apdraustasis, draudimo sutarties naudos gavėjas, žalą patyrusi šalis, vartotojas arba darbuotojas, teismas, prieš prisiimdamas jurisdikciją pagal 1 dalį, užtikrina, kad atsakovas būtų informuotas apie savo teisę ginčyti teismo jurisdikciją ir apie atvykimo ar neatvykimo į teismą pasekmes.

8 SKIRSNIS

Jurisdikcijos ir priimtinumo tikrinimas

27 straipsnis

Jeigu valstybės narės teismui pateikiamas ieškinys dėl reikalavimo, kuris iš esmės susijęs su byla, kuri pagal 24 straipsnį priskiriama išimtinei kitos valstybės narės teismų jurisdikcijai, jis savo iniciatyva paskelbia, kad neturi jurisdikcijos.

28 straipsnis

1. Jeigu atsakovui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra vienoje valstybėje narėje, pareiškiamas ieškinys kitos valstybės narės teisme ir jis neatvyksta į teismą, teismas savo iniciatyva paskelbia, kad neturi jurisdikcijos, nebent jo jurisdikcija numatyta pagal šio reglamento nuostatas.

2. Teismas sustabdo bylos nagrinėjimą, kol įrodoma, kad atsakovas turėjo galimybę laiku gauti bylos iškėlimo arba lygiavertį dokumentą, kad galėtų pasirengti savo gynybai, arba kad buvo imtasi visų šiam tikslui pasiekti būtinų priemonių.

3. Vietoj šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikomas 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ([1]) 19 straipsnis, jeigu pagal tą reglamentą bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą viena valstybė narė turėjo perduoti kitai valstybei narei.

([1]) OL L 324, 2007 12 10, p. 79.

▼B

4. Tais atvejais, kai Reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 netaikomas, galioja 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl civilinių ir komercinių bylų teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo užsienyje 15 straipsnis, jeigu bylos iškėlimo arba lygiavertis dokumentas turėjo būti perduotas užsienio valstybei, kaip nurodoma toje konvencijoje.

9 SKIRSNIS

Lis pendens – susiję ieškiniai

29 straipsnis

1. Nedarant poveikio 31 straipsnio 2 dalies nuostatoms, jeigu skirtingų valstybių narių teismuose pradedamas procesas bylose tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, bet kuris teismas, į kurį kreiptasi vėliau, savo iniciatyva sustabdo bylos nagrinėjimą, kol bus nustatyta teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, jurisdikcija.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais teismo, į kurį kreiptasi dėl ginčo, prašymu bet kuris kitas teismas, į kurį buvo kreiptasi, nedelsdamas informuoja pirmąjį teismą apie datą, kai į jį buvo kreiptasi pagal 32 straipsnį.

3. Jeigu nustatoma teismo, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, jurisdikcija, bet kuris kitas teismas nei teismas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, atsisako jurisdikcijos to teismo naudai.

30 straipsnis

1. Jeigu skirtingų valstybių narių teismuose nagrinėjami susiję ieškiniai, bet kuris teismas, į kurį kreiptasi vėliau, gali sustabdyti savo bylos nagrinėjimą.

2. Jeigu ieškinys nagrinėjamas pirmosios instancijos teisme, į kurį kreiptasi pirmiausia, bet kuris kitas teismas vienos iš šalių prašymu taip pat gali atsisakyti jurisdikcijos, jeigu jurisdikciją nagrinėti šiuos ieškinius turi teismas, į kurį kreiptasi pirmiausia, ir jeigu pagal jo teisę leidžiama tuos ieškinius sujungti.

3. Pagal šį straipsnį ieškiniai laikomi susijusiais, kai jie yra taip glaudžiai susiję, kad juos tikslinga nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti galimo skirtinguose teismo procesuose priimtų sprendimų nesuderinamumo.

31 straipsnis

1. Jeigu ieškiniai priskiriami išimtinei kelių teismų jurisdikcijai, bet kuris teismas, kitas nei teismas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, atsisako jurisdikcijos to teismo naudai.

2. Nedarant poveikio 26 straipsnio nuostatoms, kai kreipiamasi į valstybės narės teismą, kuriam pagal 25 straipsnyje nurodytą susitarimą suteikiama išimtinė jurisdikcija, bet kuris kitos valstybės narės teismas sustabdo bylos nagrinėjimą, kol teismas, į kurį kreiptasi remiantis susitarimu, paskelbia, kad jis neturi jurisdikcijos pagal susitarimą.

▼B

3. Tais atvejais, kai susitarime nurodytas teismas nustato savo jurisdikciją pagal susitarimą, bet kuris kitos valstybės narės teismas atsisako savo jurisdikcijos to teismo naudai.

4. Jeigu ieškovas yra draudėjas, apdraustasis, draudimo sutarties naudos gavėjas, žalą patyrusi šalis, vartotojas arba darbuotojas, byloms, nurodytoms 3, 4 arba 5 skirsniuose, 2 ir 3 dalys netaikomos, o susitarimas pagal tuose skirsniuose išdėstytas nuostatas yra negaliojantis.

32 straipsnis

1. Pagal šį skirsnį laikoma, kad į teismą kreiptasi:

a) tą dieną, kai teismui pateikiamas bylos iškėlimo arba lygiavertis dokumentas, su sąlyga, kad ieškovas vėliau ėmėsi priemonių, kurių jis turėjo imtis, kad dokumentas būtų įteiktas atsakovui; arba

b) jei dokumentas turi būti įteiktas prieš jį pateikiant teismui – tą dieną, kai jį gauna už dokumento įteikimą atsakinga institucija, su sąlyga, kad ieškovas vėliau ėmėsi priemonių, kurių jis turėjo imtis, kad dokumentas būtų pateiktas teismui.

Už dokumento įteikimą atsakinga institucija, nurodyta b punkte, yra institucija, kuri pirmoji gauna įteiktinus dokumentus.

2. Teismas arba 1 dalyje nurodyta institucija, atsakinga už dokumentų įteikimą, pažymi atitinkamai bylos iškėlimo arba lygiaverčio dokumento įteikimo datą arba įteiktino dokumento gavimo datą.

33 straipsnis

1. Tais atvejais, kai jurisdikcija grindžiama 4 straipsniu arba 7, 8 ar 9 straipsniais, ir jei, trečiosios valstybės teisme vykstant bylos nagrinėjimui, valstybės narės teisme pradedamas procesas byloje tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, kaip ir trečiosios valstybės teisme nagrinėjamoje byloje, valstybės narės teismas gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jei:

a) tikimasi, kad trečiosios valstybės teismas priims sprendimą, kurį galima pripažinti ir prireikus vykdyti toje valstybėje narėje; ir

b) valstybės narės teismas yra įsitikinęs, kad būtina sustabdyti bylos nagrinėjimą siekiant tinkamai vykdyti teisingumą.

2. Valstybės narės teismas bet kuriuo metu gali tęsti bylos nagrinėjimą, jei:

▼B

a) bylos nagrinėjimas trečiosios valstybės teisme taip pat sustabdytas arba nutrauktas;

b) valstybės narės teismas mano, kad mažai tikėtina, jog bylos nagrinėjimas trečiosios valstybės teisme bus užbaigtas per pagrįstą laiką; arba

c) būtina tęsti bylos nagrinėjimą, siekiant tinkamai vykdyti teisingumą.

3. Valstybės narės teismas nutraukia bylos nagrinėjimą, jei byla baigta nagrinėti trečiosios valstybės teisme ir priimtas teismo sprendimas, kurį galima pripažinti arba prireikus vykdyti toje valstybėje narėje.

4. Valstybės narės teismas taiko šį straipsnį vienos iš šalių prašymu arba, kai tai galima pagal nacionalinę teisę, savo iniciatyva.

34 straipsnis

1. Jeigu jurisdikcija grindžiama 4 straipsniu arba 7, 8 arba 9 straipsniais ir jei, trečiosios valstybės teisme nagrinėjant bylą, valstybės narės teisme iškeliama byla, susijusi su trečiosios valstybės teisme nagrinėjama byla, valstybės narės teismas gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jei:

a) tikslinga susijusias bylas nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti galimo skirtinguose teismo procesuose priimtų sprendimų nesuderinamumo;

b) tikimasi, kad trečiosios valstybės teismas priims sprendimą, kurį galima pripažinti ir prireikus vykdyti toje valstybėje narėje; ir

c) valstybės narės teismas yra įsitikinęs, kad būtina sustabdyti bylos nagrinėjimą siekiant tinkamai vykdyti teisingumą.

2. Valstybės narės teismas bet kuriuo metu gali tęsti bylos nagrinėjimą, jei:

a) valstybės narės teismas mano, kad nebėra nesuderinamų sprendimų rizikos;

b) bylos nagrinėjimas trečiosios valstybės teisme taip pat sustabdytas arba nutrauktas;

c) valstybės narės teismas mano, kad mažai tikėtina, jog bylos nagrinėjimas trečiosios valstybės teisme bus užbaigtas per pagrįstą laiką; arba

d) būtina tęsti bylos nagrinėjimą siekiant tinkamai vykdyti teisingumą.

▼B

3. Valstybės narės teismas gali nutraukti bylos nagrinėjimą, jei byla baigta nagrinėti trečiosios valstybės teisme ir priimtas teismo sprendimas, kurį galima pripažinti arba prireikus vykdyti toje valstybėje narėje.

4. Valstybės narės teismas taiko šį straipsnį vienos iš šalių prašymu arba, kai tai galima pagal nacionalinę teisę, savo iniciatyva.

10 SKIRSNIS

Laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones

35 straipsnis

Valstybės narės teismui gali būti pateiktas prašymas taikyti pagal tos valstybės narės teisę numatytas laikinąsias priemones, įskaitant apsaugos priemones, net jeigu kitos valstybės narės teismai turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės.

III SKYRIUS

TEISMO SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

1 SKIRSNIS

Teismo sprendimų pripažinimas

36 straipsnis

1. Valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas pripažįstamas kitose valstybėse narėse netaikant jokių specialių procedūrų.

2. Bet kuri suinteresuotoji šalis, vadovaudamasi 3 skirsnio 2 poskirsniu, gali prašyti priimti sprendimą, kad nėra pagrindų atsisakyti pripažinti teismo sprendimą, kaip nurodyta 45 straipsnyje.

3. Jei proceso baigtis valstybės narės teisme priklauso nuo to, kaip bus išspręstas šalutinis atsisakymo pripažinti teismo sprendimą klausimas, tas teismas turi jurisdikciją spręsti tokį klausimą.

37 straipsnis

1. Šalis, norinti, kad valstybėje narėje būtų pripažintas kitoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, pateikia:

a) teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti; ir

b) pagal 53 straipsnį išduotą pažymą.

2. Teismas arba institucija, į kuriuos kreipiamasi dėl kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo pripažinimo, prireikus gali nurodyti šaliai, prašančiai pripažinti teismo sprendimą, pagal 57 straipsnį pateikti 1 dalies b punkte nurodytos pažymos turinio vertimą arba transliteraciją. Teismas arba institucija gali pareikalauti šalies pateikti teismo

▼B

sprendimo vertimą vietoj pažymos turinio vertimo, jei be tokio vertimo negalima tęsti nagrinėjimo.

38 straipsnis

Teismas arba institucija, į kuriuos kreipiamasi dėl kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo pripažinimo, gali visiškai arba iš dalies sustabdyti bylos nagrinėjimą, jei:

a) teismo sprendimas apskundžiamas kilmės valstybėje narėje; arba

b) pateiktas prašymas priimti sprendimą, kad nėra pagrindų atsisakyti pripažinti teismo sprendimą, kaip nurodyta 45 straipsnyje, arba sprendimą, kad remiantis vienu iš tų pagrindų teismo sprendimas turi būti nepripažintas.

2 SKIRSNIS

Teismo sprendimų vykdymas

39 straipsnis

Vienoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, kuris yra vykdytinas toje valstybėje narėje, yra vykdytinas kitoje valstybėje narėje ir tam nereikia jo skelbti vykdytinu.

40 straipsnis

Vykdytinas teismo sprendimas *ipso iure* suteikia teisę taikyti apsaugos priemones, numatytas pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę.

41 straipsnis

1. Laikantis šio skirsnio nuostatų, kitoje valstybėje narėje priimtų teismo sprendimų vykdymo procedūrą reglamentuoja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisė. Valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, kuris yra vykdytinas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, vykdomas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir toje valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, priimtas teismo sprendimas.

2. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisėje numatyti atsisakymo vykdyti arba vykdymo sustabdymo pagrindai taikomi, jeigu jie nėra nesuderinami su 45 straipsnyje nurodytais pagrindais.

3. Nereikalaujama, kad šalis, prašanti vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą, valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų pašto adresą. Taip pat nereikalaujama, kad ta šalis valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų įgaliotą atstovą, išskyrus atvejus, kai tokį atstovą privaloma turėti neatsižvelgiant į šalių pilietybę arba nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą.

▼B

42 straipsnis

1. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas kitoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, pareiškėjas kompetentingai vykdymo institucijai pateikia:

a) teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti; ir

b) pagal 53 straipsnį išduotą pažymą, kuria patvirtinama, kad teismo sprendimas vykdytinas, ir kurioje pateikiama teismo sprendimo santrauka ir, atitinkamais atvejais, informacija apie atlygintinas bylinėjimosi išlaidas ir palūkanų apskaičiavimą.

2. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas kitoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, kuriuo skiriamos laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones, pareiškėjas kompetentingai vykdymo institucijai pateikia:

a) teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti;

b) pagal 53 straipsnį išduotą pažymą, kurioje aprašoma priemonė ir patvirtinama, kad:

i) teismas turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės;

ii) teismo sprendimas yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje; ir

c) jei priemonė buvo skirta neįteikus atsakovui šaukimo į teismą – teismo sprendimo įteikimo įrodymą.

3. Kompetentinga vykdymo institucija prireikus gali reikalauti, kad pareiškėjas pagal 57 straipsnį pateiktų pažymos turinio vertimą arba transliteraciją.

4. Kompetentinga vykdymo institucija gali reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų teismo sprendimo vertimą, tik tuo atveju, jeigu ji be tokio vertimo negali vykdyti tolesnių veiksmų.

43 straipsnis

1. Jei prašoma vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą, pagal 53 straipsnį išduota pažyma asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, įteikiama prieš taikant pirmąją vykdymo priemonę. Kartu su pažyma pateikiamas teismo sprendimas, jei jis tam asmeniui dar nebuvo įteiktas.

2. Jei asmens, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne kilmės, o kitoje valstybėje narėje, jis gali prašyti pateikti teismo sprendimo vertimą, kad galėtų užginčyti teismo sprendimo vykdymą, jei teismo sprendimas nėra surašytas viena iš toliau išvardytų kalbų arba prie jo nėra pridėtas vertimas į vieną į šių kalbų:

a) kalbą, kurią jis supranta; arba

b) valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, oficialiąją kalbą arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios oficialiosios kalbos, – į jo nuolatinės gyvenamosios (buveinės) vietos oficialiąją kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų.

▼B

Jei pagal pirmą pastraipą prašoma pateikti teismo sprendimo vertimą, negali būti imamasi jokių vykdymo priemonių, išskyrus apsaugos priemones, kol asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, bus pateiktas tas vertimas.

Ši dalis netaikoma, jei asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, teismo sprendimas jau yra įteiktas viena iš pirmoje pastraipoje nurodytų kalbų arba kartu su vertimu į vieną iš tų kalbų.

3. Šis straipsnis netaikomas teismo sprendime nurodytos apsaugos priemonės vykdymui, arba jeigu asmuo, kuris kreipiasi dėl vykdymo užtikrinimo, pradeda taikyti apsaugos priemones pagal 40 straipsnį.

44 straipsnis

1. Jeigu pagal 3 skirsnio 2 poskirsnį pateiktas prašymas atsisakyti vykdyti teismo sprendimą, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismas asmens, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, prašymu gali:

a) apriboti vykdymo procesą ir nustatyti taikyti tik apsaugos priemones;

b) vykdymą susieti su sąlyga, pagal kurią sprendimas vykdomas tik pateikus joje nustatytą garantiją; arba

c) visiškai ar iš dalies sustabdyti vykdymo procesą.

2. Kompetentinga institucija valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, asmens, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, prašymu sustabdo vykdymo procesą, kai teismo sprendimo vykdytinumas sustabdomas kilmės valstybėje narėje.

3 SKIRSNIS

Atsisakymas pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą

1 poskirsnis

Atsisakymas pripažinti teismo sprendimą

45 straipsnis

1. Bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu teismo sprendimas nepripažįstamas, jei:

a) toks pripažinimas aiškiai prieštarauja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, viešajai tvarkai (*ordre public*);

b) teismo sprendimas buvo priimtas, jei atsakovui, kuris neatvyko į teismą, laiku ir tinkamu būdu nebuvo įteiktas bylos iškėlimo arba lygiavertis dokumentas, kad jis galėtų pasirengti savo gynybai, išskyrus atvejus, kai atsakovas neužginčijo teismo sprendimo, nors turėjo galimybę tai padaryti;

c) teismo sprendimas nesuderinamas su valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, priimtu teismo sprendimu byloje tarp tų pačių šalių;

▼B

d) teismo sprendimas nesuderinamas su anksčiau kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje priimtu teismo sprendimu byloje tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu su sąlyga, kad ankstesnis teismo sprendimas atitinka būtinas sprendimų pripažinimo sąlygas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi;

e) teismo sprendimas prieštarauja:

i) II skyriaus 3, 4 arba 5 skirsniams, jeigu atsakovas buvo draudėjas, apdraustasis, draudimo sutarties naudos gavėjas, žalą patyrusi šalis, vartotojas arba darbuotojas; arba

ii) II skyriaus 6 skirsniui.

2. Nagrinėdamas 1 dalies e punkte nurodytus jurisdikcijos pagrindus, teismas, kuriam pateiktas prašymas, turi remtis nustatytais faktais, kuriais kilmės teismas grindė savo jurisdikciją.

3. Nedarant poveikio 1 dalies e punktui, kilmės teismo jurisdikcija negali būti peržiūrima. 1 dalies a punkte nurodytas viešosios tvarkos kriterijus negali būti taikomas jurisdikcijos taisyklėms.

4. Prašymas atsisakyti pripažinti teismo sprendimą pateikiamas pagal 2 poskirsnyje ir, atitinkamais atvejais, pagal 4 skirsnyje numatytą tvarką.

2 poskirsnis

Atsisakymas vykdyti teismo sprendimą

46 straipsnis

Asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, pateikus prašymą, teismo sprendimą atsisakoma vykdyti tuo atveju, jei nustatomas vieno iš 45 straipsnyje nurodytų pagrindų buvimas.

47 straipsnis

1. Prašymas atsisakyti vykdyti teismo sprendimą pateikiamas teismui, kurį atitinkama valstybė narė nurodė Komisijai pagal 75 straipsnio a punktą kaip teismą, kuriam turi būti teikiamas prašymas.

2. Atsisakymo vykdyti teismo sprendimą procedūrą, kiek to nereglamentuoja šis reglamentas, reglamentuoja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisė.

3. Pareiškėjas teismui pateikia teismo sprendimo kopiją ir, prireikus, jo vertimą arba transliteraciją.

Teismas gali leisti nepateikti pirmoje pastraipoje nurodytų dokumentų, jei jis juos jau turi arba mano, kad prašyti pareiškėjo juos pateikti yra nepagrįsta. Pastaruoju atveju teismas gali prašyti, kad tuos dokumentus pateiktų kita šalis.

▼B

4. Nereikalaujama, kad šalis, prašanti atsisakyti vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą, valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų pašto adresą. Taip pat nereikalaujama, kad ta šalis valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, turėtų įgaliotą atstovą, išskyrus atvejus, kai tokį atstovą privaloma turėti neatsižvelgiant į šalių pilietybę arba nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą.

48 straipsnis

Teismas nedelsdamas priima sprendimą dėl prašymo atsisakyti vykdyti teismo sprendimą.

49 straipsnis

1. Bet kuri šalis gali apskųsti sprendimą dėl prašymo atsisakyti vykdyti teismo sprendimą.

2. Skundas turi būti pateiktas teismui, kurį atitinkama valstybė narė nurodė Komisijai pagal 75 straipsnio b punktą kaip teismą, kuriam turi būti teikiamas toks skundas.

50 straipsnis

Sprendimas dėl skundo gali būti užginčytas tik apskundimo tvarka, kai atitinkama valstybė narė pagal 75 straipsnio c punktą yra nurodžiusi Komisijai teismus, kuriems teikiami bet kurie tolesni apeliaciniai skundai.

51 straipsnis

1. Teismas, kuriam pateikiamas prašymas atsisakyti vykdyti teismo sprendimą, arba teismas, kuris nagrinėja skundą pagal 49 straipsnį arba 50 straipsnį, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą, jeigu kilmės valstybėje narėje teismo sprendimas buvo apskųstas įprastine tvarka arba jeigu tokio skundo pateikimo terminas dar nesibaigė. Pastaruoju atveju teismas gali nurodyti laikotarpį, per kurį toks skundas turi būti pateiktas.

2. Jeigu teismo sprendimas buvo priimtas Airijoje, Kipre arba Jungtinėje Karalystėje, bet kurios formos skundas, kuris gali būti pateikiamas kilmės valstybėje narėje, laikomas 1 dalyje nurodytu įprastine tvarka pateiktu skundu.

4 SKIRSNIS

Bendrojo pobūdžio nuostatos

52 straipsnis

Jokiomis aplinkybėmis valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, valstybės narės teismo priimtas sprendimas negali būti peržiūrimas iš esmės.

▼B

53 straipsnis

Kilmės teismas bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda pažymą, naudodamasis I priede nustatyta forma.

54 straipsnis

1. Jei teismo sprendime numatyta priemonė arba įsakymas, kuris pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę nėra žinomas, ta priemonė arba įsakymas, kiek tai įmanoma, prilyginami tos valstybės narės teisėje žinomai priemonei arba įsakymui, kurie turi lygiavertį poveikį ir kuriais siekiama panašių tikslų ir interesų.

Toks prilyginimas negali sukelti pasekmių, kurios būtų kitokios, nei numatytos kilmės valstybės narės teisėje.

2. Bet kuri šalis gali teisme užginčyti priemonės arba įsakymo prilyginimą.

3. Jei tai būtina, gali būti reikalaujama, kad šalis, kuri prašo pripažinti ar vykdyti teismo sprendimą, pateiktų teismo sprendimo vertimą arba transliteraciją.

55 straipsnis

Valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, kuriame kaip bauda nurodytas mokėjimas, valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, yra vykdytinas tik tuo atveju, jeigu kilmės teismas nustatė galutinę mokėtiną sumą.

56 straipsnis

Jeigu šalis vienoje valstybėje narėje kreipiasi dėl kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo vykdymo, neturi būti reikalaujama, kad ta šalis pateiktų kokį nors užtikrinimą, garantiją ar depozitą, remiantis tuo, kad ta šalis yra užsienio šalies pilietis arba kad jo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta nėra valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

57 straipsnis

1. Jei pagal šį reglamentą reikia dokumento vertimo arba transliteracijos, vertimas arba transliteracija atliekami į atitinkamos valstybės narės oficialiąją kalbą arba, jei toje valstybėje narėje yra keletas oficialių kalbų, pagal tos valstybės narės teisę – į vietos, kurioje prašoma pripažinti kitoje valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą arba pateikiamas prašymas, oficialiąją proceso kalbą arba vieną iš oficialiųjų kalbų.

2. 53 ir 60 straipsniuose nurodytų formų dokumentų vertimas arba transliteracija gali būti atliekami į bet kurią kitą oficialiąją Sąjungos institucijų kalbą arba kalbas, kurią (-ias) atitinkama valstybė narė nurodė kaip priimtinas.

▼B

3. Vertimą pagal šį reglamentą atlieka asmuo, turintis kvalifikaciją atlikti vertimus vienoje iš valstybių narių.

IV SKYRIUS

AUTENTIŠKI DOKUMENTAI IR TEISMINĖS TAIKOS SUTARTYS

58 straipsnis

1. Autentiškas dokumentas, kuris yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje, yra vykdytinas kitose valstybėse narėse, nereikalaujant jokios vykdytinumo deklaracijos. Autentiškas dokumentas gali būti nevykdomas tik tokiu atveju, jeigu jo vykdymas akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, viešajai tvarkai (*ordre public*).

Prireikus, autentiškiems dokumentams atitinkamai taikomos 2 skirsnio, 3 skirsnio 2 poskirsnio ir III skyriaus 4 skirsnio nuostatos.

2. Pateiktas autentiškas dokumentas turi atitikti sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti kilmės valstybėje narėje.

59 straipsnis

Teisminė taikos sutartis, kuri yra vykdytina kilmės valstybėje narėje, kitose valstybėse narėse vykdoma tokiomis pačiomis sąlygomis kaip autentiški dokumentai.

60 straipsnis

Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija arba teismas bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda II priede nustatytos formos pažymą, kurioje pateikiama autentiškame dokumente įrašytos vykdytinos prievolės arba teisminėje taikos sutartyje įrašyto šalių susitarimo santrauka.

V SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

61 straipsnis

Pagal šį reglamentą valstybėje narėje išduotų dokumentų nereikia legalizuoti ar taikyti kitą panašų formalumą.

62 straipsnis

1. Teismas, norėdamas nustatyti, ar šalies nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, į kurios teismą buvo kreiptasi dėl bylos nagrinėjimo, taiko savo vidaus teisę.

2. Jeigu šalies nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kuri nėra valstybė narė, į kurios teismą buvo kreiptasi dėl bylos nagrinėjimo, teismas, norėdamas nustatyti, ar minėtos šalies nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra kitoje valstybėje narėje, taiko tos valstybės narės teisę.

▼B

63 straipsnis

1. Šiame reglamente bendrovės ar kito juridinio asmens arba fizinių ar juridinių asmenų asociacijos buveinės vieta yra ten, kur yra jų:

a) oficiali buveinės vieta;

b) centrinė administracija; arba

c) pagrindinė verslo vieta.

2. Airijoje, Kipre ir Jungtinėje Karalystėje „oficiali buveinės vieta“ yra registruotas biuras arba, jeigu tokio biuro niekur nėra, įregistravimo vieta ar, jeigu tokios vietos niekur nėra, vieta, pagal kurios teisę buvo įsteigta bendrovė.

3. Teismas, norėdamas nustatyti, ar patikėto turto buvimo vieta yra valstybėje narėje, kurios teismuose yra nagrinėjama byla, taiko savo tarptautinės privatinės teisės normas.

64 straipsnis

Nedarant poveikio bet kurioms kitoms palankesnėms nacionalinių įstatymų nuostatoms, asmenys, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje ir kuriems kitos valstybės narės, nei kurios piliečiai jie yra, teisme pareikštas kaltinimas dėl netyčinės nusikalstamos veikos, gali būti ginami tam įgaliotų asmenų, net jeigu jie asmeniškai nedalyvauja. Tačiau bylą nagrinėjantis teismas gali reikalauti, kad minėti asmenys asmeniškai atvyktų į teismą. Jiems neatvykus, sprendimas, priimtas civilinėje byloje suinteresuotajam asmeniui neturint galimybės pasirengti savo gynybai, kitose valstybėse narėse neturi būti pripažįstamas arba vykdomas.

65 straipsnis

1. Jurisdikcija dėl 8 straipsnio 2 punkte ir 13 straipsnyje nurodytų bylų dėl laidavimų arba garantijų ar bet kurių kitų bylų, dalyvaujant tretiesiems asmenims, gali būti remiamasi į Komisijos pagal 76 straipsnio 1 dalies b punktą ir 76 straipsnio 2 dalį sudarytą sąrašą įtrauktose valstybėse narėse tik tiek, kiek tai leidžiama pagal nacionalinę teisę. Bet kuris asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra kitoje valstybėje, gali būti pakviestas įstoti į tų valstybių narių teismuose nagrinėjamą bylą pagal tame sąraše nurodytas trečiųjų šalių informavimo apie ginčą taisykles.

2. Teismo sprendimai, priimti valstybėje narėje pagal 8 straipsnio 2 punktą arba 13 straipsnį pripažįstami ir vykdomi III skyriuje nustatyta tvarka bet kurioje kitoje valstybėje narėje. Bet kurios pagal valstybių narių, įtrauktų į 1 dalyje nurodytą sąrašą, teisę galimos tose valstybėse narėse priimtų teismo sprendimų pasekmės trečiosioms šalims pagal 1 dalį pripažįstamos visose valstybėse narėse.

3. Į 1 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktos valstybės narės per Tarybos sprendimu 2001/470/EB ([1]) sudarytą Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose (toliau – Europos teisminis tinklas) teikia informaciją apie tai, kaip pagal jų nacionalinę teisę galima nustatyti 2 dalies antrame sakinyje nurodytas teismo sprendimų pasekmes.

([1]) OL L 174, 2001 6 27, p. 25.

▼B

VI SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

66 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas tik pradėtam teismo procesui, autentiškiems dokumentams, kurie oficialiai sudaromi arba įregistruojami, ir teisminėms taikos sutartims, kurios patvirtinamos arba sudaromos 2015 m. sausio 10 d. arba vėliau.

2. Nepaisant 80 straipsnio, Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 toliau taikomas teismo sprendimams, kurie priimami iškeltose bylose, autentiškiems dokumentams, kurie oficialiai sudaromi arba įregistruojami, ir teisminėms taikos sutartims, kurios patvirtinamos arba sudaromos iki 2015 m. sausio 10 d., kurie patenka į to reglamento taikymo sritį.

VII SKYRIUS

SANTYKIS SU KITAIS DOKUMENTAIS

67 straipsnis

Šis reglamentas nedaro poveikio nuostatoms, reglamentuojančioms jurisdikciją ir specialiose srityse priimtų teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo nuostatoms, numatytoms Sąjungos dokumentuose arba nacionaliniuose įstatymuose, suderintuose pagal tokius dokumentus.

68 straipsnis

1. Šis reglamentas tarp valstybių narių pakeičia 1968 m. Briuselio konvenciją, išskyrus jos taikymo srityje esančias valstybių narių teritorijas ir teritorijas, kurioms pagal SESV 355 straipsnį šis reglamentas netaikomas.

2. Tokiu mastu, kokiu šis reglamentas pakeičia valstybių narių sudarytą 1968 m. Briuselio konvenciją, bet kuri nuoroda į tą konvenciją laikoma nuoroda į šį reglamentą.

69 straipsnis

Laikantis 70 ir 71 straipsnių, šis reglamentas tarp valstybių narių pakeičia konvencijas, kurios taikomos tiems patiems klausimams, kuriems taikomas šis reglamentas. Visų pirma pakeičiamos Komisijos pagal 76 straipsnio 1 dalies c punkte ir 76 straipsnio 2 dalyje sudarytame sąraše išvardytos konvencijos.

70 straipsnis

1. 69 straipsnyje nurodytos konvencijos ir toliau galioja byloms, kurioms netaikomas šis reglamentas.

▼B

2. Jos ir toliau galioja teismo sprendimams, kurie yra priimti, autentiškiems dokumentams, kurie yra oficialiai sudaryti arba įregistruoti, ir teisminėms taikos sutartims, kurios yra patvirtintos arba sudarytos prieš Reglamento (EB) Nr. 44/2001 įsigaliojimo datą.

71 straipsnis

1. Šis reglamentas nedaro poveikio jokioms konvencijoms, kuriose dalyvauja valstybės narės ir kurios konkrečiose bylose reglamentuoja jurisdikciją arba teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą.

2. Siekiant vienodai aiškinti 1 dalį, ji taikoma taip:

a) pagal šį reglamentą valstybės narės, kuri dalyvauja konvencijoje dėl tam tikrų rūšių bylų, teismui nedraudžiama prisiimti jurisdikcijos pagal minėtą konvenciją, net jei atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra kitoje valstybėje narėje, kuri toje konvencijoje nedalyvauja. Bet kuriuo atveju, ieškinį nagrinėjantis teismas taiko šio reglamento 28 straipsnį;

b) konvencijoje dėl tam tikrų rūšių bylų numatytą jurisdikciją valstybėje narėje vykdančio teismo priimti sprendimai kitose valstybėse narėse pripažįstami ir vykdomi pagal šį reglamentą.

Jei konvencijoje dėl tam tikros rūšies bylos, kurioje dalyvauja kilmės valstybė narė ir valstybė narė, į kurią kreipiamasi, nustatytos teismo sprendimų pripažinimo arba vykdymo sąlygos, taikomos tos sąlygos. Bet kuriuo atveju gali būti taikomos šio reglamento nuostatos dėl teismo sprendimų pripažinimo arba vykdymo.

▼M1

71a straipsnis

1. Šiame reglamente kelioms valstybėms narėms bendras teismas, kaip nurodyta 2 dalyje (toliau – bendras teismas), yra laikomas valstybės narės teismas, kai, remiantis aktu, kuriuo jis įsteigtas, toks bendras teismas turi jurisdikciją klausimais, patenkančiais į šio reglamento taikymo sritį.

2. Šiame reglamente kiekvienas iš toliau nurodytų teismų yra bendras teismas:

a) Bendras patentų teismas, įsteigtas Susitarimu dėl bendro patentų teismo, pasirašytu 2013 m. vasario 19 d. (toliau – BPT susitarimas); ir

b) Beniliukso Teisingumo Teismas, įsteigtas 1965 m. kovo 31 d. Sutartimi dėl Beniliukso Teisingumo Teismo įsteigimo ir statuto (toliau – Beniliukso Teisingumo Teismo sutartis).

71b straipsnis

Bendro teismo jurisdikcija nustatoma kaip nurodyta toliau:

▼M1

1. bendras teismas turi jurisdikciją, kai pagal šį reglamentą valstybės narės, kuri yra akto, kuriuo įsteigtas bendras teismas, šalis, teismai turėtų jurisdikciją klausimu, patenkančiu į to akto taikymo sritį;

2. kai atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) nėra valstybėje narėje ir šiuo reglamentu jurisdikcija jo atžvilgiu nėra kitaip priskirta, kai tinkama taikomas II skyrius, nepriklausomai nuo atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos (buveinės).

Bendram teismui gali būti pateiktas prašymas taikyti laikinąsias, įskaitant apsaugos, priemones, net jeigu trečiosios valstybės teismai turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės;

3. kai bendras teismas turi jurisdikciją atsakovo atžvilgiu pagal 2 punktą ginče, susijusiame su Europos patento pažeidimu, dėl kurio atsiranda žala Sąjungoje, tas teismas taip pat gali vykdyti jurisdikciją, susijusią su žala, atsiradusia dėl tokio pažeidimo už Sąjungos ribų.

Tokia jurisdikcija gali būti nustatyta tik tuo atveju, jeigu atsakovui priklausantis turtas yra bet kurioje valstybėje narėje, kuri yra akto, kuriuo įsteigtas tas bendras teismas, šalis, ir tas ginčas yra pakankamai susijęs su bet kuria tokia valstybe nare.

71c straipsnis

1. Kai byla iškeliama bendrame teisme ir valstybės narės, kuri nėra akto, kuriuo įsteigtas bendras teismas, šalis, teisme, taikomi 29–32 straipsniai.

2. Kai BPT susitarimo 83 straipsnyje nurodytu pereinamuoju laikotarpiu byla iškeliama Bendrame patentų teisme ir valstybės narės, kuri yra BPT susitarimo šalis, teisme, taikomi 29–32 straipsniai.

71d straipsnis

Šis reglamentas taikomas pripažįstant ir vykdant:

a) bendro teismo sprendimus, kurie turi būti pripažįstami ir vykdomi valstybėje narėje, kuri nėra akto, kuriuo įsteigtas bendras teismas, šalis; ir

b) valstybės narės, kuri nėra akto, kuriuo įsteigtas bendras teismas, šalis, teismų sprendimus, kurie turi būti pripažįstami ir vykdomi valstybėje narėje, kuri yra to akto šalis.

Tačiau, jei bendro teismo sprendimo pripažinimo ir vykdymo siekiama valstybėje narėje, kuri yra akto, kuriuo įsteigtas bendras teismas, šalis, taikomos ne šio reglamento taisyklės, o bet kurios to akto taisyklės dėl pripažinimo ir vykdymo.

▼B

72 straipsnis

Šis reglamentas nedaro poveikio susitarimams, pagal kuriuos valstybės narės, prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 44/2001, 1968 m. Briuselio konvencijos 59 straipsnyje nustatyta tvarka įsipareigojo nepripažinti teismo sprendimų, ypač priimtų kitose minėtą konvenciją pasirašiusiose valstybėse, prieš atsakovus, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra trečiojoje valstybėje, kurioje pirmiau nurodytos konvencijos 4 straipsnyje nurodytais atvejais teismo sprendimas gali būti pagrįstas tik tos pačios konvencijos 3 straipsnio antroje dalyje nustatyta jurisdikcija.

73 straipsnis

1. Šis reglamentas nedaro poveikio 2007 m. Lugano konvencijos taikymui.

2. Šis reglamentas nedaro poveikio 1958 m. Niujorko konvencijos taikymui.

3. Šis reglamentas nedaro poveikio trečiosios valstybės ir valstybės narės dvišalių konvencijų ir susitarimų, sudarytų iki Reglamento (EB) Nr. 44/2001 įsigaliojimo dienos, kurie susiję su šiame reglamente reglamentuojamais klausimais, taikymui.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

74 straipsnis

Valstybės narės per Europos teisminį tinklą, siekdamos leisti viešai naudotis informacija, pateikia nacionalinių vykdymo taisyklių ir procedūrų aprašą, taip pat nurodo kompetentingas vykdymo institucijas, informaciją apie vykdymo apribojimus, visų pirma skolininko apsaugos taisykles ir senaties terminus.

Šią informaciją valstybės narės nuolat atnaujina.

75 straipsnis

Valstybės narės iki 2014 m. sausio 10 d. Komisijai nurodo:

a) teismus, kuriems pagal 47 straipsnio 1 dalį turi būti pateikiami prašymai atsisakyti vykdyti teismo sprendimą;

b) teismus, kuriems skundžiamas teismo sprendimas dėl prašymo atsisakyti vykdyti teismo sprendimą pagal 49 straipsnio 2 dalį;

c) teismus, kuriems teikiamas bet kuris tolesnis skundas pagal 50 straipsnį; ir

▼B

d) priimtinas formų vertimo pagal 57 straipsnio 2 dalį kalbas.

Komisija tinkamais būdais, visų pirma per Europos teisminį tinklą, skelbia šią informaciją viešai.

76 straipsnis

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie:

a) 5 straipsnio 2 dalyje ir 6 straipsnio 2 dalyje nurodytas jurisdikcijos taisykles;

b) 65 straipsnyje nurodytas trečiųjų šalių informavimo taisykles; ir

c) 69 straipsnyje nurodytas konvencijas.

2. Komisija sudaro atitinkamus sąrašus remdamasi 1 dalyje nurodytais valstybių narių pranešimais.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus vėlesnius pakeitimus, kurių prireikia padaryti tuose sąrašuose. Komisija atitinkamai keičia tuos sąrašus.

4. Komisija sąrašus ir visus vėlesnius juose padarytus pakeitimus skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Komisija užtikrina, kad visa pagal 1 ir 3 dalis pateikta informacija būtų viešai prieinama bet kuriomis kitomis tinkamomis priemonėmis, visų pirma per Europos teisminį tinklą.

77 straipsnis

Komisijai pagal 78 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I ir II priedų pakeitimų.

78 straipsnis

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. 77 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. sausio 9 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 77 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

▼B

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 77 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

79 straipsnis

Komisija ne vėliau kaip 2022 m. sausio 11 d. pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Toje ataskaitoje įvertinamas galimas reikalingumas toliau plėsti jurisdikcijos taisykles, kad jos apimtų atsakovus, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra ne valstybėje narėje, atsižvelgiant į šio reglamento veikimą ir galimus pokyčius tarptautiniu lygmeniu. Kai tinkama, prie ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl šio reglamento pakeitimų.

80 straipsnis

Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 44/2001. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

81 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 10 d., išskyrus 75 ir 76 straipsnius, kurie taikomi nuo 2014 m. sausio 10 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir pagal Sutartis tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

PAŽYMA DĖL TEISMO SPRENDIMO CIVILINĖSE IR KOMERCINĖSE BYLOSE

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 53 straipsnis

1. KILMĖS TEISMAS

1.1. Pavadinimas:

1.2. Adresas:

1.2.1. Gatvė ir namo numeris/pašto dėžutė:

1.2.2. Vieta ir pašto kodas:

1.2.3. Valstybė narė:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefonas:

1.4. Faksas:

1.5. E. paštas (jei žinomas):

2. IEŠKOVAS (-AI) ([1])

2.1. Vardas (-ai) ir pavardė/įmonės arba organizacijos pavadinimas:

2.2. Asmens kodas (jei taikytina ir jei žinomas):

2.3. Gimimo data (mmmm mm dd) ir vieta arba juridinio asmens atveju – juridinio asmens statuso įgijimo/įsteigimo/įregistravimo data ir vieta (jei taikytina ir jei žinomas):

2.4. Adresas:

2.4.1. Gatvė ir namo numeris/pašto dėžutė:

2.4.2. Vieta ir pašto kodas:

2.4.3. Šalis:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Kita (nurodyti ISO kodą) ☐

2.5. E. paštas (jei žinomas):

3. ATSAKOVAS (-AI) ([2])

3.1. Vardas (-ai) ir pavardė/įmonės arba organizacijos pavadinimas:

3.2. Asmens kodas (jei taikytina ir jei žinomas):

3.3. Gimimo data (mmmm mm dd) ir vieta arba juridinio asmens atveju – juridinio asmens statuso įgijimo/įsteigimo/įregistravimo data ir vieta (jei taikytina ir jei žinomas):

3.4. Adresas:

3.4.1. Gatvė ir namo numeris/pašto dėžutė:

3.4.2. Vieta ir pašto kodas:

3.4.3. Šalis:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Kita (nurodyti ISO kodą) ☐

3.5. E. paštas (jei žinomas):

▼B

4. TEISMO SPRENDIMAS

4.1. Teismo sprendimo data (mmmm mm dd):

4.2. Teismo sprendimo numeris:

4.3. Ar teismo sprendimas buvo priimtas atsakovui neatvykus į teismą?

4.3.1. ☐ Ne

4.3.2. ☐ Taip (nurodykite bylos iškėlimo ar lygiaverčio dokumento įteikimo atsakovui datą (mmmm mm dd)):

4.4. Ar teismo sprendimas vykdytinas kilmės valstybėje narėje ir nereikia laikytis jokių papildomų reikalavimų?

4.4.1. ☐ Taip (nurodykite datą (mmmm mm dd), kada teismo sprendimas paskelbtas vykdytinu, jei taikytina)

4.4.2. ☐ Taip, bet tik šio (-ių) asmens (-ų) atžvilgiu (nurodykite):

4.4.3. ☐ Taip, bet tik tam tikra (-os) sprendimo dalis (-ys) (nurodykite):

4.4.4. ☐ Teismo sprendime nėra numatyta vykdytina prievolė

4.5. Iki pažymos išdavimo dienos teismo sprendimas buvo įteiktas atsakovui (-ams):

4.5.1. ☐ Taip (nurodykite įteikimo datą (mmmm mm dd), jei ji žinoma):

4.5.1.1. Teismo sprendimas buvo įteiktas tokia (-iomis) kalba (-omis):

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ Kita (nurodyti ISO kodą) ☐

4.5.2. ☐ Teismui nežinoma

4.6. Teismo sprendimo turinys ir palūkanos:

4.6.1. Teismo sprendimas dėl piniginio reikalavimo ([3])

4.6.1.1. Trumpas bylos dalyko aprašas:

4.6.1.2. Teismas priteisė

..... (vardas (-ai) ir pavardė/bendrovės arba organizacijos, kuri turi sumokėti, pavadinimas) ([4])

sumokėti

..... (vardas (-ai) ir pavardė/įmonės arba organizacijos, kuriai turi būti sumokėta, pavadinimas)

4.6.1.2.1. Jeigu daugiau nei vienas asmuo privalo įvykdyti tą patį piniginį reikalavimą, ar gali būti visa suma reikalaujama iš bet kurio asmens?

4.6.1.2.1.1. ☐ Taip

4.6.1.2.1.2. ☐ Ne

4.6.1.3. Valiuta:

☐ euras (EUR) ☐ Bulgarijos levas (BGN) ☐ Čekijos krona (CZK) ☐ Vengrijos forintas (HUF) ☐ Lietuvos litas (LTL) ☐ Latvijos latas (LVL) ☐ Lenkijos zlotas (PLN) ☐ svaras sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėja (RON) ☐ Švedijos krona (SEK) ☐ kita (nurodyti ISO kodą):

4.6.1.4. Pagrindinė suma:

4.6.1.4.1. ☐ Vienkartinė suma

▼B

4.6.1.4.2. ☐ Dalimis mokėtina suma ([5])

Mokėjimo terminas (mmmm mm dd)	Suma

4.6.1.4.3. ☐ Reguliariai mokėtina suma

4.6.1.4.3.1. ☐ per dieną

4.6.1.4.3.2. ☐ per savaitę

4.6.1.4.3.3. ☐ kita (nurodyti dažnumą):

4.6.1.4.3.4. nuo (data (mmmm mm dd) arba įvykio:

4.6.1.4.3.5. Jei taikytina, iki (data (mmmm mm dd) arba įvykis):

4.6.1.5. Palūkanos (jei taikytina):

4.6.1.5.1. Palūkanos:

4.6.1.5.1.1. ☐ Nenurodytos teismo sprendime

4.6.1.5.1.2. ☐ Taip, teismo sprendime nurodytos tokios palūkanos:

4.6.1.5.1.2.1. Suma:

arba

4.6.1.5.1.2.2. … % palūkanų norma.

4.6.1.5.1.2.3. Palūkanos mokėtinos nuo ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) ([6])

4.6.1.5.2. ☐ Teisės aktuose nustatytos palūkanos (jei taikytina), apskaičiuotinos pagal (nurodykite atitinkamą teisės aktą):

4.6.1.5.2.1. Palūkanos mokėtinos nuo ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) ([6])

4.6.1.5.3. ☐ Palūkanų kapitalizavimas (jei taikytina, nurodykite):

4.6.2. Teismo sprendimas, kuriuo paskiriama laikinoji priemonė, įskaitant apsaugos priemonę:

4.6.2.1. Trumpas bylos dalyko aprašas ir paskirta priemonė:

4.6.2.2. Priemonę paskyrė teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės

4.6.2.2.1. ☐ Taip

4.6.3. Kitos rūšies teismo sprendimas:

4.6.3.1. Trumpas bylos dalyko aprašas ir teismo sprendimas:

4.7. Išlaidos ([7]):

4.7.1. Valiuta:

☐ euras (EUR) ☐ Bulgarijos levas (BGN) ☐ Čekijos krona (CZK) ☐ Vengrijos forintas (HUF) ☐ Lietuvos litas (LTL) ☐ Latvijos latas (LVL) ☐ Lenkijos zlotas (PLN) ☐ svaras sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėja (RON) ☐ Švedijos krona (SEK) ☐ kita (nurodyti ISO kodą):

4.7.2. Toliau nurodytam (-ims) asmeniui (-ims), kurio (kurių) atžvilgiu prašoma vykdyti sprendimą, priteista padengti išlaidas:

4.7.2.1. Vardas (-ai) ir pavardė/bendrovės arba organizacijos pavadinimas ([8]):

4.7.2.2. Jeigu daugiau nei vienam asmeniui priteista padengti išlaidas, ar gali būti visa suma reikalaujama iš bet kurio asmens:

▼B

4.7.2.2.1. ☐ Taip

4.7.2.2.2. ☐ Ne

4.7.3. Prašoma išieškoti šias išlaidas ([9])

4.7.3.1. ☐ Teismo sprendime nustatyta bendra išlaidų suma (nurodykite sumą):

4.7.3.2. ☐ Teismo sprendime išlaidos nustatytos procentine dalimi nuo bendros išlaidų sumos (nurodykite procentinę dalį nuo bendros sumos):

4.7.3.3. ☐ Teismo sprendime nustatyta, kam priteistos išlaidos, ir nurodytos tokios tikslios sumos:

4.7.3.3.1. ☐ Žyminis mokestis:

4.7.3.3.2. ☐ Atlyginimas advokatui:

4.7.3.3.3. ☐ Dokumentų įteikimo išlaidos:

4.7.3.3.4. ☐ Kita:

4.7.3.4. ☐ Kita (nurodykite):

4.7.4. Palūkanos nuo išlaidų:

4.7.4.1. ☐ Netaikoma

4.7.4.2. ☐ Palūkanos nurodytos teismo sprendime

4.7.4.2.1. ☐ Suma:

arba

4.7.4.2.2. ☐ … % palūkanų norma

4.7.4.2.2.1. Palūkanos mokėtinos nuo ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis ([6])

4.7.4.3. ☐ Teisės aktuose nustatytos palūkanos (jei taikytina), apskaičiuotinos pagal (nurodykite atitinkamą teisės aktą):

4.7.4.3.1. Palūkanos mokėtinos nuo ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) ([6])

4.7.4.4. ☐ Palūkanų kapitalizavimas (jei taikoma, nurodykite):

Priimta …

Parašas ir (arba) kilmės teismo antspaudas

([1]) Jei teismo sprendimas susijęs su daugiau nei vienu ieškovu, įrašykite informaciją apie visus ieškovus.
([2]) Jei teismo sprendimas susijęs su daugiau nei vienu atsakovu, įrašykite informaciją apie visus atsakovus.
([3]) Jeigu teismo sprendime minimos tik išlaidos, susijusios su piniginiu reikalavimu, dėl kurio buvo priimtas ankstesnis sprendimas, praleiskite 4.6.1 punktą ir eikite prie 4.7 punkto.
([4]) Jeigu sumokėti priteista daugiau nei vienam asmeniui, įrašykite informaciją apie visus asmenis.
([5]) Įrašykite informaciją apie kiekvieną dalį.
([6]) Įrašykite informaciją apie visus laikotarpius, jei jų daugiau nei vienas.
([7]) Šis punktas taip pat apima atvejus, kai padengti išlaidas priteista pagal atskirą teismo sprendimą.
([8]) Įrašykite informaciją apie visus asmenis, jei jų daugiau nei vienas.
([9]) Jei išlaidos gali būti išieškomos iš kelių asmenų, įrašykite kiekvienam asmeniui skirtą dalį.

▼B

II PRIEDAS

PAŽYMA DĖL AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA TEISMINĖS TAIKOS SUTARTIES (1) CIVILINĖSE IR KOMERCINĖSE BYLOSE

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 60 straipsnis

1. PAŽYMĄ IŠDUODANTIS TEISMAS ARBA KOMPETENTINGA INSTITUCIJA

1.1. Pavadinimas:

1.2. Adresas:

1.2.1. Gatvė ir namo numeris/pašto dėžutė:

1.2.2. Vieta ir pašto kodas:

1.2.3. Valstybė narė:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefonas:

1.4. Faksas:

1.5. E. paštas (jei žinomas):

2. AUTENTIŠKAS DOKUMENTAS

2.1. Institucija, parengusi autentišką dokumentą (jei jį rengė ne pažymą išdavusi institucija)

2.1.1. Institucijos pavadinimas:

2.1.2. Adresas:

2.2. Data (mmmm mm dd), kada 2.1 punkte nurodyta institucija parengė autentišką dokumentą:

2.3. Autentiško dokumento numeris (jei taikytina):

2.4. Autentiško dokumento registracijos kilmės valstybėje narėje data (mmmm mm dd) (pildyti tik tuo atveju, jei nuo registracijos datos priklauso šio dokumento teisinė galia ir ši data skiriasi nuo 2.2 punkte nurodytos datos):

2.4.1. Numeris registre (jei taikoma):

3. TEISMINĖ TAIKOS SUTARTIS

3.1. Teismas, kuris patvirtino taikos sutartį arba kuriame buvo sudaryta taikos sutartis (jei tai ne pažymą išdavęs teismas)

3.1.1. Teismo pavadinimas:

3.1.2. Adresas:

3.2. Teisminės taikos sutarties data (mmmm mm dd):

3.3. Teisminės taikos sutarties numeris:

4. AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA TEISMINĖS TAIKOS SUTARTIES ŠALYS

4.1. Kreditorius (-iai) (vardas ir pavardė/bendrovės arba organizacijos pavadinimas) (2):

4.1.1. Asmens kodas (jei taikoma ir jei žinomas):

4.1.2. Gimimo data (mmmm mm dd) ir vieta arba juridinio asmens atveju – juridinio asmens statuso įgijimo/įsteigimo/įregistravimo data ir vieta (jei taikoma ir jei yra):

4.2. Skolininkas (-ai) (vardas ir pavardė/bendrovės arba organizacijos pavadinimas) (3):

4.2.1. Asmens kodas (jei taikoma ir jei žinomas):

4.2.2. Gimimo data (mmmm mm dd) ir vieta arba juridinio asmens atveju – juridinio asmens statuso įgijimo/įsteigimo/įregistravimo data ir vieta (jei taikoma ir jei žinoma):

4.3. Šalis (-ys), jei taikytina (vardas (-ai) ir pavardė/bendrovės arba organizacijos pavadinimas) (4):

▼B

4.3.1. Asmens kodas (jei taikoma ir jei žinomas):

4.3.2. Gimimo data (mmmm mm dd) ir vieta arba juridinio asmens atveju – juridinio asmens statuso įgijimo/įsteigimo/įregistravimo data ir vieta (jei taikoma ir jei žinoma):

5. AUTENTIŠKO DOKUMENTO ARBA TEISMINĖS TAIKOS SUTARTIES VYKDYTINUMAS KILMĖS VALSTYBĖJE NARĖJE

5.1. Ar autentiškas dokumentas arba teisminė taikos sutartis vykdytina kilmės valstybėje narėje?

5.1.1. ☐ Taip

5.2. Autentiško dokumento arba teisminės taikos sutarties turinys ir palūkanos

5.2.1. Autentiškas dokumentas arba teisminė taikos sutartis dėl piniginio reikalavimo

5.2.1.1. Trumpas dalyko aprašas:

5.2.1.2. Pagal autentišką dokumentą ar teisminę taikos sutartį

..... (vardas (-ai) ir pavardė/bendrovės arba organizacijos pavadinimas) ([5])

turi sumokėti

..... (vardas (-ai) ir pavardė/įmonės arba organizacijos pavadinimas)

5.2.1.2.1. Jeigu daugiau nei vienas asmuo privalo įvykdyti tą patį piniginį reikalavimą, ar gali būti visa suma reikalaujama iš bet kurio asmens?

5.2.1.2.1.1. ☐ Taip

5.2.1.2.1.2. ☐ Ne

5.2.1.3. Valiuta:

☐ euras (EUR) ☐ Bulgarijos levas (BGN) ☐ Čekijos krona (CZK) ☐ Vengrijos forintas (HUF) ☐ Lietuvos litas (LTL) ☐ Latvijos latas (LVL) ☐ Lenkijos zlotas (PLN) ☐ svaras sterlingų (GBP) ☐ Rumunijos lėja (RON) ☐ Švedijos krona (SEK) ☐ kita (nurodyti ISO kodą):

5.2.1.4. Pagrindinė suma:

5.2.1.4.1. ☐ Vienkartinė suma

5.2.1.4.2. ☐ Dalimis mokėtina suma ([6])

Mokėjimo terminas (mmmm mm dd)	Suma

5.2.1.4.3. ☐ Reguliariai mokėtina suma:

5.2.1.4.3.1. ☐ per dieną

5.2.1.4.3.2. ☐ per savaitę

5.2.1.4.3.3. ☐ kita (nurodyti dažnumą)

5.2.1.4.3.4. nuo (data (mmmm mm dd) arba įvykio

5.2.1.4.3.5. jei taikoma, iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis)

5.2.1.5. Palūkanos (jei taikytina):

5.2.1.5.1. Palūkanos:

5.2.1.5.1.1. ☐ Nenurodytos autentiškame dokumente arba teisminėje taikos sutartyje

5.2.1.5.1.2. ☐ Taip, autentiškame dokumente arba teisminėje taikos sutartyje nurodytos tokios palūkanos:

▼B

5.2.1.5.1.2.1. Suma:

arba

5.2.1.5.1.2.2. ... % palūkanų norma.

5.2.1.5.1.2.3. Palūkanos mokėtinos nuo ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) ([7])

5.2.1.5.2. ☐ Teisės aktuose nustatytos palūkanos (jei taikytina), apskaičiuotinos pagal (nurodykite atitinkamą teisės aktą):

5.2.1.5.2.1. Palūkanos mokėtinos nuo ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) iki ..... (data (mmmm mm dd) arba įvykis) ([7])

5.2.1.5.3. ☐ Palūkanų kapitalizavimas (jei taikytina, nurodykite):

5.2.2. Autentiškas dokumentas arba taikos sutartis dėl nepiniginės vykdytinos prievolės:

5.2.2.1. Trumpas vykdytinos prievolės aprašas

5.2.2.2. 5.2.2.1 punkte nurodyta prievolė yra vykdytina šio (šių) asmens (-ų) ([8]) atžvilgiu (vardas ir pavardė/bendrovės arba organizacijos pavadinimas):

Priimta ...

Parašas ir (arba) pažymą išdavusio teismo arba kompetentingos institucijos antspaudas

([1]) Išbraukite atitinkamus įrašus visoje pažymoje.
([2]) Įrašykite informaciją apie visus kreditorius, jei jų daugiau nei vienas.
([3]) Įrašykite informaciją apie visus skolininkus, jei jų daugiau nei vienas.
([4]) Prireikus įrašykite informaciją apie kitas šalis.
([5]) Jeigu sumokėti priteista daugiau nei vienam asmeniui, įrašykite informaciją apie visus asmenis.
([6]) Įrašykite informaciją apie kiekvieną dalį.
([7]) Įrašykite informaciją apie visus laikotarpius, jei jų daugiau nei vienas.
([8]) Įrašykite informaciją apie visus asmenis, jei jų daugiau nei vienas.

▼B

III PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis, įžanginiai žodžiai	1 straipsnio 2 dalis, įžanginiai žodžiai
1 straipsnio 2 dalies a punktas	1 straipsnio 2 dalies a–f punktai
1 straipsnio 2 dalies b–d punktai	1 straipsnio 2 dalies b–d punktai
—	1 straipsnio 2 dalies e punktas
1 straipsnio 3 dalis	—
—	2 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis
3 straipsnis	5 straipsnis
4 straipsnis	6 straipsnis
5 straipsnis, įžanginiai žodžiai	7 straipsnis, įžanginiai žodžiai
5 straipsnio 1 punktas	7 straipsnio 1 punktas
5 straipsnio 2 punktas	—
5 straipsnio 3 ir 4 punktai	7 straipsnio 2 ir 3 punktai
—	7 straipsnio 4 punktas
5 straipsnio 5–7 punktai	7 straipsnio 5–7 punktai
6 straipsnis	8 straipsnis
7 straipsnis	9 straipsnis
8 straipsnis	10 straipsnis
9 straipsnis	11 straipsnis
10 straipsnis	12 straipsnis
11 straipsnis	13 straipsnis
12 straipsnis	14 straipsnis
13 straipsnis	15 straipsnis
14 straipsnis	16 straipsnis
15 straipsnis	17 straipsnis
16 straipsnis	18 straipsnis
17 straipsnis	19 straipsnis
18 straipsnis	20 straipsnis
19 straipsnio 1 ir 2 punktai	21 straipsnio 1 dalis
—	21 straipsnio 2 dalis
20 straipsnis	22 straipsnis
21 straipsnis	23 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001	Šis reglamentas
22 straipsnis	24 straipsnis
23 straipsnio 1–2 dalys	25 straipsnio 1–2 dalys
23 straipsnio 3 dalis	—
23 straipsnio 4 ir 5 dalys	25 straipsnio 3 ir 4 dalys
—	25 straipsnio 5 dalis
24 straipsnis	26 straipsnio 1 dalis
—	26 straipsnio 2 dalis
25 straipsnis	27 straipsnis
26 straipsnis	28 straipsnis
27 straipsnio 1 dalis	29 straipsnio 1 dalis
—	29 straipsnio 2 dalis
27 straipsnio 2 dalis	29 straipsnio 3 dalis
28 straipsnis	30 straipsnis
29 straipsnis	31 straipsnio 1 dalis
—	31 straipsnio 2 dalis
—	31 straipsnio 3 dalis
—	31 straipsnio 4 dalis
30 straipsnis	32 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
—	32 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
—	32 straipsnio 2 dalis
—	33 straipsnis
—	34 straipsnis
31 straipsnis	35 straipsnis
32 straipsnis	2 straipsnio a punktas
33 straipsnis	36 straipsnis
—	37 straipsnis
—	39 straipsnis
—	40 straipsnis
—	41 straipsnis
—	42 straipsnis
—	43 straipsnis
—	44 straipsnis
34 straipsnis	45 straipsnio 1 dalies a–d punktai
35 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 1 dalies e punktas
35 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 2 dalis
35 straipsnio 3 dalis	45 straipsnio 3 dalis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001	Šis reglamentas
—	45 straipsnio 4 dalis
36 straipsnis	52 straipsnis
37 straipsnio 1 dalis	38 straipsnio a punktas
38 straipsnis	—
39 straipsnis	—
40 straipsnis	—
41 straipsnis	—
42 straipsnis	—
43 straipsnis	—
44 straipsnis	—
45 straipsnis	—
46 straipsnis	—
47 straipsnis	—
48 straipsnis	—
—	46 straipsnis
—	47 straipsnis
—	48 straipsnis
—	49 straipsnis
—	50 straipsnis
—	51 straipsnis
—	54 straipsnis
49 straipsnis	55 straipsnis
50 straipsnis	—
51 straipsnis	56 straipsnis
52 straipsnis	—
53 straipsnis	—
54 straipsnis	53 straipsnis
55 straipsnio 1 dalis	—
55 straipsnio 2 dalis	37 straipsnio 2 dalis, 47 straipsnio 3 dalis ir 57 straipsnis
56 straipsnis	61 straipsnis
57 straipsnio 1 dalis	58 straipsnio 1 dalis
57 straipsnio 2 dalis	—
57 straipsnio 3 dalis	58 straipsnio 2 dalis
57 straipsnio 4 dalis	60 straipsnis
58 straipsnis	59 straipsnis ir 60 straipsnis
59 straipsnis	62 straipsnis
60 straipsnis	63 straipsnis
61 straipsnis	64 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001	Šis reglamentas
62 straipsnis	3 straipsnis
63 straipsnis	—
64 straipsnis	—
65 straipsnis	65 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	65 straipsnio 3 dalis
—	—
66 straipsnis	66 straipsnis
67 straipsnis	67 straipsnis
68 straipsnis	68 straipsnis
69 straipsnis	69 straipsnis
70 straipsnis	70 straipsnis
71 straipsnis	71 straipsnis
72 straipsnis	72 straipsnis
—	73 straipsnis
73 straipsnis	79 straipsnis
74 straipsnio 1 dalis	75 straipsnio pirmos pastraipos a, b ir c punktai ir 76 straipsnio 1 dalies a punktas
74 straipsnio 2 dalis	77 straipsnis
—	78 straipsnis
—	80 straipsnis
75 straipsnis	—
76 straipsnis	81 straipsnis
I priedas	76 straipsnio 1 dalies a punktas
II priedas	75 straipsnio a punktas
III priedas	75 straipsnio b punktas
IV priedas	75 straipsnio c punktas
V priedas	I priedas ir II priedas
VI priedas	II priedas
—	III priedas